

BRIDGE

i Norge

1

Organ for Norsk Bridge
Januar 1976

EKSPERTKLUBBEN

Denne turneringen starter i dette nummeret, og varer i ett år. Turneringen består i at deltakerne hver måned sender inn sine svar på meldeoppgavene, og en jury bestående av 14 toppspillere vil så avgjøre hvilke svar som får flest poeng. Maksimal poengsum for hvert spill vil være 10, og for hver enkeltomgang altså 60.

Vinneren av hver enkeltomgang vil motta 2 plastkortstokker i premie, mens vinneren sammelagt vil få en større premie + hederlig omtale. 8 av de i alt 10 enkeltomgangene teller med i sammendraget, men det er ingenting i veien for å sende inn en enkelt gang, og dermed være med å konkurrere om kortstokkene den måneden.

Systemet som blir brukt er vanlig Culbertson/Goren, og evt. spesialvarianter vil bli angitt ved hvert spill. Foreløpig regner vi med sterke grander (16-18), vanlig Blackwood, evt. cuebids (kontrollmeldinger). Motpartens meldinger er naturlige, og om makker vet De bare at han (hun) er en meget god spiller som kan sine ting.

Løsningen kan sendes BIN innen 15. februar. Løsninger som kommer senere, kan være med på å konkurrere om årspremien, men ikke om den månedlige premie. I hvert nummer framover vil resultatene fra foregående omgang + stillingen sammenlagt følge umiddelbart etter denne spalten. Så sett i gang, og husk adressen: BRIDGE I NORGE, boks 6765, St. Olavs plass, Oslo 1.

Leif-Erik Stabell:

1. O M G A N G

(De sitter Syd i alle spill.)

1. Vest gir. Alle i faresonen.

♠ 7 6 4 3 ♥ E D ♦ E K ♣ K K n 10 9 4

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 hj.	?

2. Øst gir. Nord-Syd i faresonen.

♠ 7 5 3 ♥ E D 9 8 ♦ 5 ♣ K 10 7 6 5

Vest	Nord	Øst	Syd
5 ru	dobl.	pass	pass
		pass	?

3. Øst gir. Ingen i faresonen.

♠ K 7 4 ♥ E 3 ♦ K D K n 10 ♣ 7 6 4 2

Vest	Nord	Øst	Syd
		1 kl	?

4. Syd gir. Alle i faresonen.

♠ D 10 3 ♥ E 8 5 ♦ E D K n 9 6 3 ♣ D

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 sp	pass	?

5. Øst gir. Øst-Vest i faresonen.

♠ E 10 2 ♥ K 8 7 6 4 ♦ — ♣ K n 6 5 4 2

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp	2 hj	pass	pass
		3 hj	?

6. Vest gir. Øst-Vest i faresonen.

♠ D 10 7 2 ♥ 7 4 ♦ 5 ♣ K D 7 5 3 2

Vest	Nord	Øst	Syd
1 kl	1 ru	2 hj	pass
3 hj	3 sp	4 hj	4 sp
pass	pass	5 hj	pass
pass	dobl.	pass	pass
pass			

Hva spiller De ut?

Ansvarshavende redaktører:

Sverre Frich
William B. Herseth
Tommy Sandsmark

Redaksjonssekretær:

Hilbert Ellertsen
Leif Erik Stabell
Erling Wagle

I redaksjonen:

Lay-out:

W. B. Herseth, T. Sandsmark.

Postadresse:

Postboks 6765, St. Olavs Plass, Oslo 1
S. Frich: (02) 29 84 09 (12-14)
W. B. Herseth: (02) 14 39 47 (17-18)

Telefon:

Abonnementspris:

10 nummer i året: kr. 48,—
Klubbabonnement (minst 10): kr. 35,—

Løssalgpris:

Kr. 6,50 pr. nummer

Annonspriser:

1/1-side: kr. 600,—

1/2-side: kr. 300,—

1/4-side: kr. 150,—

Linje- og rubrikkannonser etter avtale

Ja, De har aldeles rett! De sitter faktisk med et flunkende nytt Bridge-magasin i hendene. På tross av alle dommedagsprofetier om økonomisk misere har vi satt igang. Besjelet av en eneste grunntanke: Det går simpelthen ikke an at vi bridgespillere ikke har noe fagblad. Norge var i sin tid det første land i Europa som ga ut et spesialblad for bridge. Idag er vi i ferd med å bli et «u-land» på bridgefronten. La en ting være klart med det samme. Her trengs ikke bare et økonomisk løft, men også folk med initiativ og virkelyst. Vi har det ønske og håp: å kunne knytte kontakten med våre venner rundt bridgebordet i det ganske land. Hvis vi så i tillegg kan yte vårt til å heve bridgenivået enda noen hakk, så vil våre anstrengelser ikke ha vært forgjeves.

Som det vil fremgå har vi allerede sikret oss noe av «kremen» av Skandinaviske bridgejournalister. Vi håper etterhvert at enda flere vil slutte seg til rekkene. Denne saken mener vi forøvrig skal være godt ivaretatt i og med at vår gode venn og medarbeider William B. Herseth står til rors. Så var det bare en ting til slutt. Prisen på ett års abonnement er kr. 48,—. Vi vet at for noen i dette land kan dette være et folbart utlegg. Hvis De mener at De ikke har økonomisk evne til en sådan utgift er det en ærlig sak. Vi er faktisk villig til å gi endel friabonnementer om nødvendig.

Med disse linjer ønsker vi Dem herved hjertelig velkommen som abonnent. Godt Ar med Deres hobby.

S. F.

Tommy Sandsmark:

QUO VADIS, NBF?

Intervju med Knut Koppang, President i NBF.

De er antagelig den yngste president i NBF's (Norsk Bridgeforbunds) over 40 år gamle historie. Hva fikk Dem til å ønske å bli president?

Jeg hadde veldig blandede følelser i den anledning, for jeg var ikke sikker på i hvilken grad jeg hadde tid og overskudd nok til den arbeidsinnsatsen et slikt tillitsverv måtte føre med seg. Dette er fremdeles mitt største problem, men det hjelper godt å ha en kone som er interessert og ikke stikker kjepper i hjulene. Jeg har to mål som interesserer meg særlig. Det ene er i løpet av en treårsperiode å få NBF's medlemstall opp til 18 000 (nå: 13 000). Det andre er å gjøre noe for toppbridgen i Norge slik at vi kan oppnå skikkelige internasjonale resultater.

Hvordan skal disse målene oppnås?

Skolering er et nøkkelord når det gjelder medlemstallet. Når det gjelder toppbridgens utvikling, var «Landsserien» opprinnelig ett av midlene for å nå dette målet.

Landsserien har vært kraftig kritisert?

Ja, og man kan diskutere hvorvidt en landsserie i dens nåværende form har noen egentlig berettigelse. Hensikten med den var opprinnelig å trekke inn i toppbridgen de delene av landet der bridgemiljøet ikke var så bredt som i Oslo, Bergen og Stavanger. Man kan si det slik at serien på en måte fungerer i dag, i og med at kampene spilles, men vi savner i

første rekke en del Oslo-spillere, slik at parkombinasjonene fra Oslo er blitt utvannet. Jeg mener at landsserien må få en annen form dersom den skal fortsette. Hvis det er så at man spiller bridge for hyggen, så har etter min mening landsserien liten berettigelse. Hvis man derimot ser på bridgen som en idrettsgren, må man ta konsekvensene av dette, og topp-spillerne må være beredt til å underkaste seg den trening som er nødvendig for at vi skal kunne konkurrere på toppplanet.

Nå har De vært president i NBF i over et halvt år. Hvorfor er det ingen som har hørt noe særlig verken til Dem eller til NBF?

Dette å få informasjon ut er ett av de viktigste problemene vi har å kjempe med. Men i løpet av høsten er det nå blitt nedsatt flere utvalg, ett av disse er et såkalt «informasjonsutvalg», som vi håper vil finne sin form og markere NBF's ansikt sterkere i samfunnet.

«Da Fanden fikk seg det i sinn at intet skulle skje — da satte han i verden inn den første komité?»

Ja? — Det er nok riktig det! I den anledning kan man kanskje si at forbundet i seg selv er den største komitéen!!

Hvilke andre utvalg er satt ned?

«Undervisningsutvalget» skal ta for seg skolering på flere nivåer. Dette utvalget har i disse dager nedkom-

met med et «nytt» nybegynnerkurs, som vi håper er både bedre og mer fengende enn det forrige. Vi satte i sommer også ned et eget «ungdomsutvalg» som skal ta for seg juniorsektoren. Arbeidet med bridge-rekruttene er et vanskelig spørsmål med hensyn til prioritering av pengemidlene. Man håper imidlertid at ungdomsutvalget skal klare å komme med i Statens Ungdomsutvalg, slik at juniorbridgen dermed skal få statlig økonomisk støtte. Det er også på tale å nedsette et eget «dameutvalg», men personlig synes jeg det er en fallitterklæring at man skal opptre med kjønnskille i bridgen. Men dette har jeg neppe et samlet forbundsstyre med meg på. Jeg tror ikke at norsk damebridge vil bli noe særlig bedre ved at man lager flere lukkede turneringer for damer. Måten en blir bedre på er å delta aktivt mot de beste spillerne.

NBF har i alle år vært preget av rutine. De samme tingene går igjen og de samme menneskene betjener stort sett de viktigste funksjonene i år etter år. Skal bridgeforbundet fortsette å stagnere?

Jeg kan ikke være enig i at NBF stagnerer, men det er vel slik at NBF's faste turneringer fortsatt er de mest populære. Hvis vi ser på det som er nytt, slik som NM-junior, NM-mix og landsserien, så har det vært en synkende interesse, mens NM-par og -lag stadig har en økende tilslutning.

I KNS har man en ordning som innebærer at ingen person kan velges for mer enn tre år av gangen. Deretter må vedkommende ta minst ett års pause og kan deretter velges for

en ny treårsperiode. Dyktige folk har på denne måten sjansen til å komme igjen fordi man trenger dem i ledelsen, og man får lovverkets hjelp til å sjalle ut dem som i årevis bare sitter i et styre og trykker. Vil De kunne gå inn for en slik ordning innen NBF's tillitsmannsverk?

Jeg liker tanken bak dette, uten at jeg vil binde meg til å gå inn for det. Det er vel imidlertid slik at de fleste foreninger har vanskelig for å finne interesserte medlemmer med tid og overskudd til sine tillitsverv, og dette gjelder også NBF slik at vi må ta vare på de vi har.

Knut Koppang

NBF har anmeldt et 6-mannslag til OL i Monaco. Denne slutter dagen etter at NM-finalen for lag begynner i Tromsø. Er De klar over hva denne kollisjonen innebærer?

Ifølge våre opplysninger slutter OL i Monaco med bankett den samme dagen som NM-finalen begynner. Man var klar over denne kollisjonen da man anmeldte lag til OL, og man har diskutert mulighetene for å flyt-

te NM-finalen, uten at man fant noen løsning på dette problemet.

Hvem skal prioriteres og dermed bli minst skadelidende ved en slik kollisjon, NBF, finaleklubbene eller de enkelte spillere?

Saken er blitt inngående drøftet i forbundsstyret, men man fant ingen tilfredsstillende løsning på dette problemet. Vi håper imidlertid at vi, når vi vet mere om OL-programmet vil kunne klare å tilpasse dette, slik at vi kan ta hensyn til såvel OL-farerne, som til de av landets spillere som kommer til å spille både par- og lagfinalen i NM.

Var det med et skjevt sideblikk på denne kollisjonen Deres lag (Koppang—Lowe/P. Olsen—Riise) lot seg slå ut allerede i første runde i NM i kampen mot Astra 4?

«Lot seg slå ut» er dine ord men jeg tror ikke det laget jeg spiller på var spesielle kandidater for Monaco, så rent personlig ville jeg satt veldig pris på en tur til Tromsø. Som spiller.

Forbundet har tidligere knesatt det italienske prinsippet om én sterk mann som lagleder og UK for representasjonsspillerne. I de senere år har man fraveket dette prinsippet ved flere anledninger. I NBF's siste avgjørelse i denne saken har man bestemt seg for et UK på to personer hvorav den ene også skal være lagleder. Hvor er tråden? Skal NBF snart feste seg for godt ved ett prinsipp i denne saken?

Forbundsstyret har et prinsipp; det er klar enighet om at man skal ha et UK, og at en i dette UK også skal

være kaptein. Antallet personer som sitter i dette UK-et er ikke avgjørende. Det er viktig å ha en kaptein som alle på laget respekterer, enten ut fra rent bridgemessige kvalifikasjoner eller ut fra menneskelige kvalifikasjoner. Ideelt sett bør det være begge deler. Når det gjelder UK, så er neppe forbundsstyret kvalifisert til å finne ut hvilke spillere som vil gjøre den beste innsats. Den som skal ta ut et landslag må vite hvordan spillerne fungerer i dette laget. Det er også andre ting enn det rent bridgetekniske som spiller inn i et EM som strekker seg over 14 dager sammenlignet med en Week-end-turnering her hjemme.

Hvorfor har ikke NBF tatt noe initiativ når det gjelder opprettelse av et eget faglig tidsskrift for bridgen i Norge?

Jeg er for et privat initiativ fordi dette ofte innebærer glød og arbeidsinnsats. Jeg hilser derfor dette forsøket med BIN hjertelig velkommen. Å finne de rette menneskene til å stå i spissen for et offisielt organ er vanskelig, og dette er også i høyeste grad et kostnadsspørsmål. Tidligere bridgemagasiner har kostet NBF altfor mange penger, og man har derfor funnet det hensiktsmessig å prioritere midlene annerledes. Rent personlig håper jeg at det er mulig å finne frem til en samarbeidsform mellom NBF og BIN, selv om forbundet hittil ikke har fått noen invitasjon til et slikt samarbeide. Jeg går ut fra at man vil ta opp en rekke ting i dette magasinet som mer eller mindre direkte berører NBF's funksjon, og dette er meget verdifullt fordi enhver forening trenger aktive debattfora utover et årlig landsting.

Jon Sveindal, Bergen:

PARAPLYBRIDGE

1967 var et begivenhetsrikt år for oss bergensere. Vi fikk en ny og solid nedbørsrekord, hele 3069 mm regnvann sørget for at folk tok opp igjen gamle innendørsaktiviteter, Allsang. Håndarbeid. Studier. Dvs., noen som potensielt ville drive med sistnevnte aktivitet fant ut at andre intellektuelle gjøremål kunne være vel så interessante. Bergen Akademiske Bridgeklubb ble formelt stiftet og tatt opp i NBF.

Det Herrens år 1976 kan man registrere et blomstrende bridgemiljø i Bergen. Blomster trenger vann, og det får vi i rikelige mengder, men det er vel heller ikke til å komme forbi at BABK har forsynt bridgekretsen med friske og energiske avleggere, som har bidratt til å skape nytt liv i en antatt vannskadet bridgehage.

Nåvel. Dette skal ikke være noen dyptgående analyse av årsakene til at Bergen igjen har landslagsspillere, ingen av dem har forresten vært medlemmer av BABK, ei heller skal det være første del av en reklamekampanje for spesielle planter eller drivhus.

Det skulle bare være noen få ord om bridge. Paraplybridge.

Nå er det ingen bergensere (eller andre for den sakens skyld) som trenger paraply under distriktets turneringer. Våre lokaler er stort sett vanntette. Men det impregneringsstoff er ennå ikke oppfunnet som kan gjøre alle kontrakter vanntette! Hva er så en paraply? Noen vil vel si at det er noe å gjemme seg under,

søke beskyttelse under. Spesielt er det hyggelig å kunne gå i dekning under en annens paraply, særlig dersom eieren ikke oppdager det. Og i bridgens rangsystem er det vel ikke mer enn naturlig at en dame vil legge seg under en konge, eller at en konge overgir seg til et ess? Følgende to spill dukket opp under en turnering i distriktet for ikke lenge siden. Værvarsling: Hissige vind- og regnbyger, tildels dårlig sikt.

N/S i faresonen, giver vest.

♠ D 2		♠ K 10 8 7 6
♥ E kn 7 6 4		♥ 10 5
♦ D 9 7 3		♦ Kn 6 4
♣ E 3		♣ 6 5 2

♠ E 9 4		♠ kn 5 3
♥ K D 8 3		♥ 9 2
♦ K 5		♦ E 10 8 2
♣ K Kn 10 7		♣ D 9 8 4

N		S
V		Ø

Det ble spilt Vienna rundt bordet, noe som resulterte i følgende meldingsforløp:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 kl	dbl.	1 ru	1 gr
2 hj	dbl.	2 sp	pass
pass	2 gr	pass rundt	

Vest spilte ut spar ess fulgt av spar ni, og øst fok til med kongen som en orkan. Et kaldt vindgufs gikk gjennom salen da han i samme øyeblikk plasserte en liten kløver på bordet. Syds åtter ble stukket med med knekten, og bordets ess vant stik-

ket. En liten ruter ble spilt til esset, og uten betenkning søkte vests konge tilflukt under den høye honnør. En liten hjerter fra syd ble stukket med vests dame, som også fikk beholde stikket. Hjerter konge ble derimot stukket med bordets ess. Sikten rundt bordet må nå ha vært ganske dårlig, for syd var aldri inne på å godspille noen rodfargestikk. En liten kløver gikk til nieren som tapte for tieren, og vest fridde seg med sin lille ruter. Damen fikk ta, hjerter knekt ble innkassert, og en ruter satte øst inn. Vest hadde kvittet seg med sin siste spar på ruterstikket, så da øst spilte sin siste kløver tok vest seg av resten av stikkene. I paraplybridge kan alt skje, hvilket herved skulle være bevist, denne gang ble det 300 fete regndråper til Ø/V.

Med en imaginær paraply som forsvaret mot makkers frådende angrep finner vi syd igjen som spillefører i 6 grand med følgende ressurser til disposisjon:

- ♠ E 8 7 6
- ♥ E D 5
- ♦ E K Kn
- ♣ E 7 2

- ♠ K D 3
- ♥ 7 6
- ♦ 10 6 5 3
- ♣ K D Kn 5

Spar knekt kom ut, og idet syd ber om en liten fra bordet mister han i beflippelsen over den gode kontrakten spar dame og spar tre på bordet. Honnøren tar stikket, og den vesle følger pent på til nieren og esset. Kløveren forsøkes, og den sitter fint, hele fire stikk innkasseres i fargen. Vest la to hjertere, nord fikk legge en hjerter, mens øst fulgte farge hele tiden. En ruter spilles

til esset, og ivrig etter å fortsette suksessen med mange stikk i hver farge spiller syd en liten ruter fra hånden for å ta finessen. En brysk korreks fra makker får imidlertid syd til å våkne, han har spilt fra feil hånd! Vel vitende om at det ikke er hans dag spilles ruter konge fra bordet, og da ingen dame dukker opp, kjenner syd formelig uværsskyene trekke seg sammen over bordet. Vel, ruter 10 kan jo godspilles, og hvis ikke sparen sitter 3—3 kan jo hjerterfinessen forsøkes! Ruter knekt setter øst inn på damen, alle fulgte, og syd kjenner at uværssområdet er på vei til neste bord. Han hadde jo ikke tapt noe på ikke å ta ruterfinessen! Øst spiller hjerter opp mot bordets ess—dame, og syd får det travelt med å forklare at alt kontrakten hang på var snill sparsits eller hjerter konge i kutt. Og når sparen ikke satt måtte jo hjerterfinessen gå!

Uværssområdet hadde ikke nådd til neste bord. Det forplantet seg over arme øst, som nesten helt uforskyldt var blitt offer for paraplybridge på et av de mange nivåer den praktiseres. Han takker slukoret for spillet og reiser seg fra bordet, mens han i sitt stille sinn rekapitulerer sitsen:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ E 8 7 6 ♥ E D 5 ♦ E K Kn ♣ E 7 2 		<ul style="list-style-type: none"> ♠ 5 2 ♥ K 10 8 3 ♦ D 7 2 ♣ 10 8 6 3 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ Kn 10 9 4 ♥ Kn 9 4 2 ♦ 9 8 4 ♣ 9 4
<ul style="list-style-type: none"> ♠ K D 3 ♥ 7 6 ♦ 10 6 5 3 ♣ K D Kn 5 			

En bridgeprat med Halle:

OM PERSONLIGHETER VED KORTBORDET

1975 var et godt år for norsk bridge og et dårlig år for norsk fotball. I E.M. i Brighton bekreftet det norske laget i åpen klasse at det foregående års plassering i Israel, med mesterskapet i lommen helt til siste halvrunde i den siste match, ikke var noen tilfeldighet. Det eneste norsk fotball kunne bekrefte, var at heller ikke nederlagene på denne front var noen tilfeldighet. Vi var ikke bedre enn resultatene viste, og et naturlig spørsmål som reiste seg, og som flere aviser beskjeftiget seg med, bl. a. i form av intervjuer med kjente fotballfolk, måtte da bli dette: Hvorfor er norsk fotball gått tilbake, hva er det som svikter, hvor ligger feilen?

Det kom mange svar med mange forklaringer. Selv skal jeg vokte meg vel for å ta del i denne debatt, men det er én forklaring også en ikke-fagmann må ha lov til å ta avstand fra som ganske utlirekkelig, enda svært mange har lansert den: vi savner personligheter i norsk fotball!

At vi savner dem, er sikkert nok. Suverene ledertyper som f. eks. Asbjørn Halvorsen i Sarpsborg, Jørgen Juve i Lyn eller, for også å ta med en meget god bridgespiller, Ørn Kjell Halvorsen, (som aldri ble landslagsspiller, fordi både Asbjørn Halvorsen og Brannns Aleksander Olsen var hans samtidige) er det ikke så mange av nu for tiden. I gamle dager var det dusinvis av klubber som kunne stille med slike utpregede personligheter på banen.

Men noen forklaring er dette ikke, fordi i samme øyeblikk må neste spørsmål reise seg med full tyngde: hvorfor er personlighetene stort sett blitt borte i norsk fotball?

Dette problemet har vi heldigvis ikke i bridge. Personligheter er det ingen mangel på, og har i grunnen aldri vært

det. For tiden har vi kanskje flere av dem enn noensinne, men noe uår i så måte har vi som nevnt aldri hatt. Derfor har norsk bridge stort sett alltid hevdet seg blant de bedre, om ikke absolutt i toppklassen, så iallfall like ved. Våre mange annen- og tredjepremier i E.M. er vidnesbyrd godt nok. At vi aldri har vunnet, får iallfall i noen grad skrives på en ublid fru Fortunus konto. Når man sammenligner resultatene i Nordisk og bykampene mellom nordiske hovedsteder, er det ikke åpenbart innlysende at svenskene skal ha to E.M. og vi ingen.

Men hvem er en personlighet i bridge, og hva skal det til for å fylle kravet? Jeg vil ikke påta meg å belyse problemet ved konkrete eksempler, men la meg nevne noen holddepunkter:

Naturligvis må han (når dette leses er kvinneåret omme) være en god bridgespiller, ja en spiller av norsk toppklasse, men det er slett ikke nødvendig at han er den beste på laget. (Eller i parkombinasjonen.) Han må ha positive karakteregenskaper, være uangrikelig i bridge-etisk adferd, være snartenkt og snarrådig, forhandlingsvillig og forhandlingsdyktig, han må kunne tåle nederlag, være til oppmunttring i motgangens stund, og behersket i medgangens, han må sky kranjel og retthaveri, være sine venners venn og en respektert motspiller.

Dette var mye på en gang. Ja, svært mye, og selvsagt er det ikke min mening å hevde, at han skal fylle alle disse kravene, men han skal tendere i denne retning og ikke være fremmed for noen av dem.

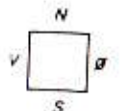
Av norske bridgepersonligheter kunne jeg med god grunn nevnt adskillige, både av eldre og nyere dato, men skal her nøye meg med å nevne en: Robert Larsen. Han var min makker en 10 års

tid fra 1938, og er Norgesmester for lag og par adskillige ganger. I 1952 ble han Europamester, men da riktig nok for Sverige, på lag med Wohlin, Anulf, Lillichöök, Kock og Werner. Larsen var Oslogutt, men begge foreldrene var av svensk avstamning, og da han fikk en skikkelig jobb i Stockholm, slo han til og ble svensk statsborger. I denne egenskap ble han Europamester i bridge i Dun Laoghaire, utenfor Dublin i 1952, mens han under norsk flagg, med min beskjedne assistanse, hadde måttet noye seg med en annen-plass, like før krigen.

E.M. i Irland det året, var det første og siste, som ble spilt med to puljer, inndelt etter loddrekning, og med en finale til slutt mellom de to puljevinnere. Det reduserte oppholdet, på et kjedelig sted, fra to uker til en uke, men avstedkom naturligvis mange protester fra land som ikke fikk møte de beste i den andre puljen. Puljevinnerne ble imidlertid Italia og Sverige, og finalen samlet naturligvis alle de spillere, blant annet vi norske, som var ferdig med jobben. Spillestedet var formannskapssalen i Rådhuset, husker jeg, og jeg husker også det sterke innslaget av koffteklede munke og høyere prelater blant tilskuerne. Med tilbørlig respekt for den katolske kirke satte meg nærmest mulig Robert Larsen, og opplevet mange skuffelser i den siste og avgjørende halvmatch etter noenlunde jevnt oppgjør i første runde. Hva gikk det av min gamle makker og venn, som ellers alltid hadde sin styrke nettopp i å velge det rette når det var så lett å velge det gale. Et spill jeg husker var dette:

♠ E 2
♥ E
♦ EK 10 4 2
♣ K 7 6 5 2

♠ K 9 5
♥ D 9 7 3
♦ 6 5
♣ ED 10 8

♠ D 10 7 4 3
♥ K Kn 5
♦ 9 8 3
♣ Kn 3

♠ Kn 8 6
♥ 10 8 6 4 2
♦ D Kn 7
♣ 9 4

Wohlin var giver som Nord, og meldingene gikk:

Nord	Syd
1 ru	1 sp
3 kl	3 gr

Den italienske Vest startet med hjerter 3, og hva skulle Larsen nu gjøre? Han spilte straks en liten kløver til Knekten, og gikk bet!

Om 3 grand kan vinnes (ved straks å gå på spar) er et interessant problem, som jeg overlater til leserne å ta seg av. Men sikkert er det, at fire spar går hjem, hva naturligvis både Wohlin og Larsen ganske snart ble klar over. Men ingen av dem fortrakk en mine, ingen hadde et bebreidende ord å rette til sin makker. Begge var vel klar over at Syd hadde et nærmest uløselig problem etter Nord's 3 kløver. 3 spar eller 3 grand, hvem kan si hva som er riktig?

Men poenget var at ingen av de to mistet stilen, tross dette og flere uheldige spill. Begge var personligheter ved bridgebordet, med full kontroll over egne nerver og full forståelse for makkers reaksjoner. Det bekreftet seg allerede i neste spill:

♠ 5 3
♥ K Kn 3 2
♦ D Kn 9 8
♣ 7 6 4

♠ EK D 7 2
♥ 7 4
♦ EK 10 5
♣ D 10

Her gikk meldingene:

Syd	Nord
1 sp	1 gr
3 ru	3 hj
4 sp	Pass!!

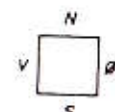
Sparene satt 3:3, og da Larsen valgte riktig hjertervariant, gikk kontrakten hjem. Pent av Nord å la 4 spar stå, 5 ruter kan aldri vinnes, men ble meldt av italienerne ved det andre bordet. Tvilosomt nok om utgang skal meldes i det hele tatt.

Og det var ved dette andre bordet at avgjørelsen i virkeligheten falt. Her spilte M. Franco og M. Giovini for Ita-

lia, og gikk fullstendig fra konseptene etter dette spillet:

♠ D Kn 8 2
♥ EK D 10
♦ K
♣ ED 6 2

♠ K 10 9 7
♥ 7 3
♦ D Kn 7 6
♣ K Kn 8

♠ E 6 5 4 3
♥ 8 2
♦ E 10 8 4
♣ 9 5

♠ —
♥ Kn 9 6 5 4
♦ 9 5 3 2
♣ 10 7 4 3

Her ble det meldt etter Marmic, som forøvrig nettopp disse to er oppfinnere av. Franco heter MARIO til fornavn, Giovini MICHELE. Derav Marmic.

Nord	Syd
2 ru	2 hj
3 ru	6 sp

Her stanset svenskene på 4 spar, etter åpning med en kløver hos Nord, en spar hos Syd, tre spar hos Nord og fire spar hos Syd. Syd hadde glemt avtalen om at Nord's 3 spar skulle være utgangskrav. Isåfall skal Syd naturligvis ta initiativet til slem. Men det var akkurat denne misforståelse som skaffet Sverige E.M.-tittelen. Med uavgjort spill hadde Italia vunnet klart.

Franco gikk nemlig bet i 6 spar. Han fikk ruter ut og trakk *spar*damen i annet stikk. Da Øst viste renons, måtte Vest få to trumfstikk. Giovine var ikke nådig, og den hissigste debatt som fulgte varte nesten matchen ut. Flere ganger måtte turneringsledelsen i det lukkede rom gripe inn og hysje ned de rasende italienske kombattanter som forstyrret hele lokalet.

Begge to var dyktige spillere, Franco drev det sogar til å bli Europamester i Venedig, men noen personligheter var ingen av dem. Franco var meget rik, men også meget ubehersket, Giovine hadde en talefeil, som plaget ham meget. Han kunne ikke si k, hvilket var slemst nok når man skal melde club på engelsk. Det ble sagt at han helst unngikk å melde kløver i det hele tatt, så makker stadig måtte regne med at det var kløver Giovine hadde, selv om

det meldemessig ikke kom til uttrykk. Forbausende, i det hele tatt, hvor fattig på personligheter det italienske laget var det året. Det var før Belladonna og Avarelli kom med, og Garozzo var et fullkomment ukjent navn den gangen. Heller ikke d'Alelio kom på laget før i Stockholm i 1956, og av en eller annen grunn glemnet også Forquet, Europamester året i forveien, ved sitt fravær. Chiaradia spilte, sant nok, og han er en meget sterk og tvers gjennom sympatisk spiller, men personlighet, det skal ingen beskyldte ham for. Bare ett navn kan nevnes blant italienerne det året i denne spesielle forbindelse: C. A. Perroux. Men han var bare kaptein, som aldri fikk spille.

Men tilbake til spillet, hva hvis svenskene hadde kommet i 6 spar?

De hadde gått bet de også! Men går det ikke an å spille en liten spar mot bordet et par ganger?

Det går an, bare ikke her. Jeg har, med respekt å melde, både Franco og Giovine sterkt mistenkt for ikke å ha oppdaget poenget mens de kjeftet på det verste. Spillet kan nemlig ikke vinnes hva man gjør eller ikke gjør!

Ruterkongen får det første stikk, så trekkes en liten spar til Esset. I tredje stikk må kløverfinessen tas, ellers er jo Syd uten inntekt. Den holder, og den tredje kløver stjeles hjem. Så en liten spar mot bordet. Knekten får stikk, men hvordan *nu* komme hjem igjen uten at Vest får to trumfstikk? Men fullt meldbar var denne slem, med over 50 prosent's vinnerjansje. For selv om kløverkongen sitter galt, kan sparkongen annen sitte foran Esset.

Sverige vant med 2 I.M.P. Jeg husker ikke slutt-tallene, men det var noe sånt som 89 mot 87.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣
Er Deres forsvarsmeldinger gode nok?

Hvis ikke, vil De ha glede av å kjøpe:

William B. Herseth:
FORSVARSMELDINGER I
BRIDGE

Pris kr. 35,—
Erling Soelberg A/S
Post boks 8, Vinderen, Oslo 3.

Tommy Sandmark:

MARBELLA - DONNA

Det var i år tolvte gangen «*Tornco Internacional de Bridge*» ble arrangert på Hotel *Melia don Pepe* i Marbella på Malaga i Spania. Svenskene stilte også i år med en gigantisk koloni på mer enn 50 personer, de fleste av dem i landslags-skiktet. Vi nordmenn var mer beskjedent representert, ved undertegnede, min makker Noel Mikalsen og min kjedelige mor, Florry, som forøvrig spilte med den charmerende og dyktige Margareta Carlberg fra Stockholm. Dette norsk-svenske dameparet knivet lenge med Rixi Marcus—Fritzi Gordon om premien for turneringens beste damepar. Etter tredje sesjon lå de bare 1 poeng bak det engelske paret, som av de fleste blir ansett for å være verdens beste damepar. I fjerde og siste sesjonen fikk imidlertid skandinavernene 3 storeslemmer, 3 lilleslemmer og 10 utganger mot seg på 24 spill, og gled derfor ned til en mer beskjeden plassering på resultatlisten.

Melia-turneringen er en av verdens hardeste par-turneringer. En liten titt på resultatlisten vil bekrefte dette:

1. Fiz—Vivaldi
2. Avarelli—Belladonna
3. Garozzo—Omar Sharif
4. Pabis Ticci—d'Alelio

Hollenderen Bob Slavenburg ble nr. 6, svenskene Knöös—Backlund nr. 7, Persson—Lindquist fra Sverige nr. 10, Odlund—Ryman, Sverige nr. 12 og Tint-

ner—Le Dentu nr. 13. Beste damepar ble Marcus—Gordon på 15. plass. Norske Inger-Johanne Isaksen ble nr. 24 med sin spanske makker Gomez Diaz, Florry Sandmark—Margareta Carlberg nr. 35, og Tommy Sandmark—Noel Mikalsen nr. 38. Aller sist, på 84. plass kom et for oss helt ukjent dansk par med de velklingende nordiske navn Jensen—Olsen, vel 500 poeng bak nest siste par.

Midt under turneringen, — midt mellom partureringer og lagtturneringen — gikk *Franco* til de evige jaktmarker. (Han overlevde alt inntil Melia-turneringen!) Det praktiske resultat av dette var at lagtturneringen ble avlyst, fordi det skulle være 3 dagers offisiell sorg i hele landet. På hotel Melia finnes det imidlertid en privat bridgeklubb som drives av en engelsk dame, Mrs. French. Denne ble også offisielt stengt, men aldri i hotellets historie har det vært så tett pakket med spillere i denne klubben som i sørgetiden. Det var svart av spillere som nærmest satt oppå hverandre og spilte robberbridge med høy kurs. Jeg overhørte en samtale Mrs. French hadde med ett av klubbmedlemmene: «Well, you see, Linda, We are officially closed! *But we are playing, so hurry up and come!*»

Gjennom hele den tiden lagtturneringen skulle vært avvirket ble det arrangert lag- og partureringer i privat regi. Jeg var med på en parturering for 3 bord arrangert av svenskene. Giorgio Belladonna var til stede som tilskuer, og han så nærmest litt forvirret ut da jeg spurte ham: «Will you change the

boards now, please?» Så lyste han opp i ansiktet og byttet spillene for oss i et par runder.

Det svenske juniorlandslagsparet Max Odlund—Svante Ryman spilte sitt eget system, «*Multekloveren*», som var spesielt beregnet for robberbridge fordi man åpnet på alle hender over 7 hp. 1 kløver viser enten 8—11 poeng eller over 18, med avanserte presisjonssvar på den sterke varianten. 2-åpning i edel farge viser 3-kortfarge i den meldte fargen og 6 kort i en minorfarge. Mot et slikt kunstig system er det ikke lett å improvisere et skikkelig forsvar, det fikk ikke minst Noel og jeg merke på pengepungen. Disse to svenskene havnet i klubben i en høy robber mot Benito Garozzo og hans venninne, frk. Du Pont. Den suverene bridgebegavelser Garozzo kunne systemet etter bare noen riktig få spill, og laget forsvar etterhvert som nyanser dukket opp: Pass viste åpningshånd, doblet viste 5—11 hp og overmelding var krav. Det var neppe noe rart at Du Pont ikke begrep noe særlig av det som foregikk rundt bordet, for så å si alle meldinger var konvensjonelle, og Garozzo forandret forsvarsstrategi i ett kjør. Belladonna satte seg bak henne for å hjelpe, og pekte på de kort han mente hun skulle spille. Men den verdensberømte bridgestjernen hadde ikke satt seg inn i svenskenes system, så kombinasjonen Belladonna—Du Pont trakk ikke ett eneste riktig kort. Det var en ren feststemning rundt bordet, minst 40 mennesker sto bak og så på og kommenterte i vilden sky.

Svante Ryman, som er en stor spøkefugl, foreslo ofte et visst antall betår når han så at kontrakten ikke kunne vinnes. En gang hadde han stampet i 4 spar i sonen, og så at han var 6 doblede betår. «Skal vi si 4 bet?» spurte han Garozzo. «Langt ifra,» sa den italienske verdensmesteren og spilte ut en liten kløver. Du Pont, som satt med Ess, 9, 2 i kløver satte likte i esset, men la kløver 9 slik at Svante fikk for kløver 10. Han vendte seg på ny mot Garozzo og foreslo 4 bet. Denne gangen aksepterte italieneren og deretter ville han vite hva hans makker hadde i kløver. Da hun viste ham hånden sin føk begge hender rett opp i taket, mens han forvilet utbrøt: «*Ma donna mia*

— we could have made six downs!!!» En fortuner i Oslo Turnforening kunne neppe ha gjort denne ovelsen med større innlevelse, enn si presisjon.

Belladonna, som syntes dette var et interessant system å prøve krefter med, møtte dem neste dag med Vivaldi (vinneren av partureringen). Garozzo stilte seg øyeblikkelig som økonomisk garantist for svenskene, for han ønsket sterkt at de skulle slå Belladonna. Svante fortsatte sin taktikk med å foreslå antallet betår mot Belladonna, men stormesteren, som hadde gårdsdagens match i tankene, avslø konsekvent. «Four downs?» foreslo Svante. «No!» sa Belladonna, «I am *Belladonna* —not Garozzo», sa han smilende med gebrokket aksent og pekte stolt på sin egen brystkasse. Da spillet var ferdig, og bare en eneste liten bet var et faktum, kom det tørt fra Svante: «So you are Belladonna??» Gjett om de 20 bakspillerne lo. Men rett skal være rett. Belladonna—Vivaldi gjorde så å si ikke en feil, og fikk dessuten utdelt utrolig mange hp i hvert spill, så svenskene ble slaktet på under 2 timer. Den sympatiske verdensberømtheten tillot dem heller ikke å gjøre opp for seg — han ville bare prøve seg mot systemet deres.

Hvor vanskelig det var å spille mot dette svenske paret fikk min makker Noel og jeg merke i partureringen. Svante åpnet som nord med 2 hjerter (som altså viste 3-korts hjerter og en 6-korts minorfarge og 11—17 hp.) Vi hadde følgende hender:

Noel				Tommy
♠ 6				♠ EK 8 4 2
♥ K D 10 9				♥ —
♦ 7 5 3 2				♦ EK 7 5 2
♣ D 6 4				♣ E 6 5
♣ 9				

Jeg overmeldte med 3 hjerter, som i prinsippet skal vise de to høyest rangerende umeldte fargene, pass hos Syd, og *Pass!* fra Noel, som ikke riktig viste hva han skulle tro. Han hadde oppfattet at svenskenes åpningsmelding viste over 17 poeng. Det viste seg at hjerterknekten satt dobbel, så dette var en klar og veldefinert hånd da 12 stikk i hjerterkontrakt var et faktum. Det var imidlertid ikke alle spill som gikk så dårlig. Se f. eks. dette spillet:

♠ K 9 8			
♥ K 10 9			
♦ D Kn 10 6			
♣ E K 2			
	N		
♠ E 10 6 2			♠ Kn 7
♥ 6 5 4	V	Ø	♥ E D Kn 8
♦ 9 3 2			♦ 7 3 2
♣ Kn 10 5	S		♣ K 8
			♣ 9 7
♠ D 5 4 3			
♥ —			
♦ E 7 5 4			
♣ D 8 6 4 3			

Øst ga, alle i faresonen. Øst åpnet med 3 hjerter. Jeg passet som Syd. Vest høynet til 4 hjerter. Men Noel var ikke død. Han doblet, og jeg sa 4 spar som ble sluttkontrakten.

Vest spilte ut hjerter 5, og dette så nei-men ikke lyst ut, for om man snuser litt på meldingsforløpet og min egen fordelingshånd, så sitter nok sparsen skjævt, minst 4-2, og med lengden hos Vest!

Vel — jeg dekket i bordet med hjerter 9, knekten fra Øst og jeg stjal med spar tre. Så trakk jeg spar Dame. Vest trodde nå selvfølgelig at jeg hadde D Kn x x x, og la liten spar, slik at Damen beholdt stikken. Jeg skiftet til kløver 3 som jeg stakk på bordet med Kongen. Hjerter 10 tilbake til stjeling med spar 4 og kløver til esset. Nå tok jeg ruterfinesse med Damen som holdt, og stjal hjerter Konge med håndens siste trumf. Stillingen:

♠ K 9			
♥ —			
♦ Kn 10 6			
♣ 2			
	N		
♠ E 10 6			♠ Kn
♥ —	V	Ø	♥ 8 7 3 2
♦ 9 3			♦ K
♣ Kn	S		♣ —
♠ —			
♥ —			
♦ E 7 5			
♣ D 8 6			

Nå trakk jeg kløver Dame, og Øst stjal med spar Knekt, men nå var han ubønnhørlig eliminert. Fortsetter han med ruter Konge, tar jeg med Esset og pumper meg tom i ruter, slik

at Vest må stjele den siste ruter. Spar konge bak esset gir meg det tiende stikken. Dette innså tydeligvis Øst, for han fortsatte med hjerter til tredobbelt renøns. Vest kaster ruter 3, og jeg stjal med spar 9. Jeg spilte hånden inn igjen på ruter ess, og da Vest måtte følge med sin siste ruter kunne han ikke nekte meg stikk for trumfkongen «en passant» når jeg nå spilte kløver fra Syd. Vest kan aldri straffe kontrakten. Selv om han stikker med spar ess og spiller en ny spar, vinnes det tiende stikken på bordet med spar 9 «en passant» når den fjerde kløveren spilles. En Øst i toppform kan derimot bete kontrakten ved ikke å stjele med spar knekt, men kaste ruter konge når kløver dame blir spilt. På den måten ødelegger han forbindelsen mellom hendene, og Ø/V må få fire sparstikk.

Her er til slutt et annet morsomt spill. Noel Mikalsen satt Nord og åpnet etter avansert presisjon med 2 kløver:

♠ Kn 10			
♥ D 9 6			
♦ D 9			
♣ E K Kn 10 7 6			
	N		
♠ D 7 3 2			♠ E 9 8 5
♥ E 8 2	V	Ø	♥ 10 7 5
♦ Kn 4 3 2			♦ 8 6
♣ 9 8	S		♣ 5 4 3 2
♠ K 6 4			
♥ K Kn 4 3			
♦ E K 10 7 5			
♣ D			

Jeg søkemeldte som Syd med 2 ruter. Nå vil etter vårt system 2 hjerter/2 spar/3 ruter vise sidefarge (5-4 + 11-15 hp.). 2 gr. vil vise sidehold i 2 farger utenom kløveren (3 kløver spør hvor? Svar: 3 ruter = ru/hj; 3 hjerter = hj/sp og 3 gr. = ru/sp). Makker svarte imidlertid 3 kløver, som betyr at han har 11-15 hp., 6 korts kløver (en god farge) og hold i bare en av de umeldte fargene. (Jeg kan lett få greie på hvilken farge han har hold i ved å si 3 ruter, og da vil han vise hjerterkontroll ved å melde hjerter, spar ved å melde spar, og ved å si 3 gr. viser han ruter.) Men med min sterke hånd med hold i alle de tre

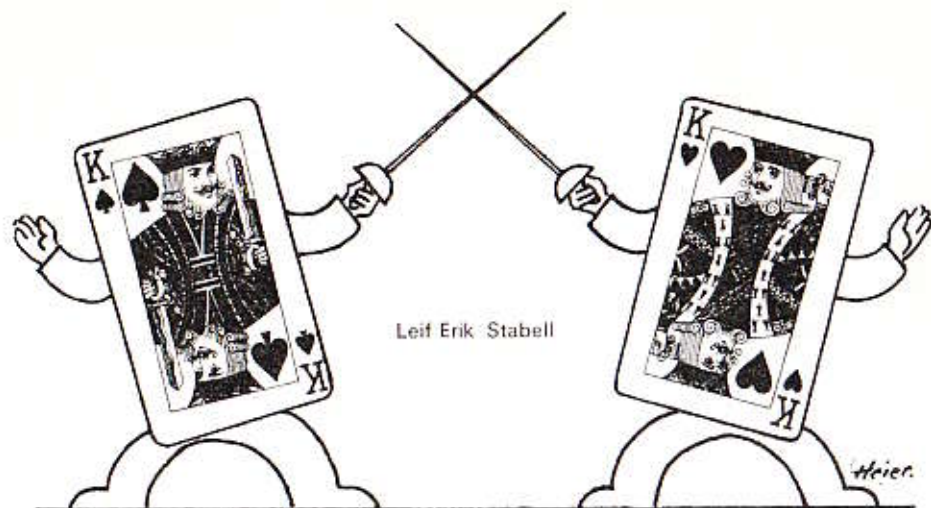
Giorgio Belladonna etter VM

umeldte fargene la jeg nå kontrakten i 3 gr. Vest spilte ut spar 2. Øst tok for spar ess og returnerte fargen. Jeg gikk øyeblikkelig opp med spar konge, for dersom fargene mine «brekker», er det muligheter for å få mange stikk, og i en parturnedning med gode spillere koster det som regel enormt mange poeng å få mindre stikk enn salen. Jeg spilte kløver dame som fikk løpe, og deretter ruter til damen i bordet, og kløver til bunns. Jeg hadde allerede nå mistanke om at ruterens satt uregelmessig fordelt, så for om mulig å lure den av motspillerne som hadde 4 korts ruter til å kaste en av dem, kastet jeg ruter 10 på den første av kløverne fra bordet Vest lot seg imidlertid ikke lure, han kastet sine resterende to spar og de to små hjerterne og tvilholdt på knekten tredje i ruter og hjerteress. Det var nå ganske tydelig på hans lett vridde kroppsbevegelser at han folte seg skvist. Selv kastet jeg hjerter 4, hjerter knekt, hjerter konge og spar 6, slik at stillingen etter at jeg på Nords hånd hadde tatt for den siste kløveren var:

♠ —			
♥ D 9 6			
♦ 9			
♣ —			
	N		
♠ —			♠ 9
♥ E	V	Ø	♥ 10 7 5
♦ Kn 4 3			♦ —
♣ —	S		♣ —
♠ —			
♥ 3			
♦ E K 7			
♣ —			

Da jeg trakk ruter 9 fra bordet, ble situasjonen klar. Jeg stakk med esset og trakk hjerter 3. Dermed var Vest, som tidligere i spillet hadde nektet å la seg lure, innsplitt i steden, og måtte spille ruter opp i min saks! Resultat: 11 stikk og delt topp. Til slutt litt PR for Melia-turneringen. Det er et helt fantastisk bridge-miljø man moter på et slikt sted. Det var en sann opplevelse for meg for annet år på rad å spille internasjonal bridge, og være med på «å spise kørsebær med de store». Det er å håpe at den norske kolonien blir enda større neste år.

Leif Erik Stabell

DUELLEN

BIN vil i hvert nummer la to topp-par møtes til meldeduell. Det vil hver gang være 8 meldeproblemer, som hver gir en maksimal uttelling på 10 poeng. Spillene er vedheftet som bilag til midtsidene, så riv dem ut og MELD DEM MED DERES YNDLINGSMAKKER FØR DE LESER VIDERE. Husk at kun sluttkontrakten teller, veien dit er likegyldig.

I dette nummeret møtes de to par som har hevdet seg best de siste årene, nemlig Harald Nordby—Terje Pedersen fra Golia og Per Breck—Reidar Lien fra Bergen. Begge par er bomsikre på Norges lag til Bridgetolympiaden, og hvis De mener Dem kvalifisert til det laget, kan De jo se om De får flere poeng enn dem på disse spillene.

Begge par spiller Neapelkløver med visse modifikasjoner. Nordby—Pedersen bruker Cue-bids (kontroll-

meldinger) og spørremeldinger, mens Breck—Lien bruker en kombinasjon av Culbertson og Neapel spørremeldinger.

Ellers bruker begge par en rekke kunstige meldinger, men la Dem ikke skremme av det. I mange tilfeller kommer man vel så langt med vanlig Culbertson eller Vienna, og også toppspillere må ty til Blackwood i ny og ne.

Der intet annet er angitt spilles det robber eller lagturnering.

1. Nord gir, ingen i farsonen. Parturnering.

♠ Kn 6	♣ K 10 7 4 3
♥ E K 10 7 5 3 2	♥ 8
♦ K	♦ D Kn 8 6
♣ E D 3	♣ 9 7 2

Nord åpner med 1 spar.

Nordby	Pedersen
	pass
dobler	pass
Breck	Lien
	pass
dobler	1 grand
3 grand	

Nordby	Pedersen
1 hjertes	1 hjertes
2 ruter	2 hjertes
2 spar	3 ruter
3 hjertes	4 hjertes
4 spar	5 hjertes
6 ruter	pass

Breck	Lien
	2 hjertes
2 spar	3 hjertes
4 ruter	4 hjertes
5 grand	6 ruter
7 ruter	

Begge Vestspillerne mente at hånden var for god til en enkel overmelding i hjertes, og valgte derfor å doble. Pedersen valgte å la doblingen stå, hvilket bør gi 300 eller 500 poeng, og høy score i parturnering.

Det er et godt stykke frem til utgang på Ost-Vests kort, men 3 grand er et langt bedre forsøk enn 4 hjertes. Med riktig motspill bør nok 3 grand betes (hvis ikke D Kn sitter dobbel i hjertes), men i en norsk parfinale av vanlig standard kan kontrakten lett gå hjem.

Det er vel ingen tilfeldighet at disse to parene har hevdet seg godt i de siste norgesmesterskapene for par. Ingen av dem var i nærheten av hjerteskontrakt!

Poeng:

1 spar dbl. — 10, 2 hjertes — 8, 2 grand — 7, 3 hjertes, 3 grand — 5, 4 hjertes — 2.

Stillingen:

Nordby—Pedersen 10, Breck—Lien 5.

2. Ost gir, Nord—Syd i farsonen. Parturnering.

♠ E 3 2	♠ Kn 6
♥ E 10 7 3	♥ K D Kn 9 8 4
♦ E K Kn 10	♦ D 8 7 2
♣ E 10	♣ 7

Liens 2 hjertes-åpning er «Blue clubs mini-two» som viser 7—11 poeng og sekskortsfarge. 2 spar er søkemelding, 3 hjertes viser maksimal honorstyrke og solid hjertesfarge. 4 ruter var på en naturlig invitt til noe mer, og 4 hjertes benektet ruterkontroll. 5 grand var generell storeslem-invitt (må ikke forveksles med store frie), 6 ruter viser ruterstøtte, og dermed tok Vest sjansen på 7 ruter. En glimrende kontrakt.

Pedersen valgte å åpne med 1 hjertes, og dermed fulgte en meget kunstig meldeserie. Paret bruker canapé på svarhånden, så 2 ruter etterfulgt av 2 spar viser egentlig 5 spar og 4 ruter. Dermed fikk han vite at makker hadde 4 korts ruter, maksimum 2 spar, og minst 5 kort i hjertes. Vest kunne da fastslå trumfen med 3 hjertes, og Østs 4 hjertes benektet førstekontroll. 4 spar var nå cuebid (kontrollmelding), men Øst syntes nå han hadde gjort sitt ved å åpne, så han valgte ikke å vise 2. gangskontrollen i kløver. Av dette sluttet Nordby at makkers fordeling måtte være 2—5—4—2, hvorpå han la kontrakten i 6 ruter. Skuffende resultat etter en til dels meget god meldeserie, men hånden på hjertet:

Hadde De like god styring på meldingsforløpet?

Poeng:

7 ruter — 10, 6 grand — 8, 6 hjertes — 6, 6 ruter — 4, utgang — 2.

Stillingen:

Nordby—Pedersen	14
Breck—Lien	15

3. Syd gir, Øst—Vest i faresonen.

♠ K 8 7 6 4 2	♠ 10 5
♥ D 7	♥ E K Kn 10
♦ D 10 4	♦ E K Kn 5 3
♣ Kn 2	♣ 8 7

Syd åpner med 1 kløver.

<i>Nordby</i>	<i>Pedersen</i>
pass	dobler
1 spar	2 ruter
3 kløver	3 ruter
pass	

<i>Breck</i>	<i>Lien</i>
1 spar	2 kløver
2 spar	3 kløver
3 ruter	4 spar
pass	

Et meget merkelig spill. Til tross for 6—2 i spar og 5—3 i ruter, er 4 hjerter den eneste spillbare utgangen. Selvfølgelig var ingen av parene i nærheten av noen hjerterkontrakt, og da gjaldt det bare å stoppe så lavt som mulig. Nordby—Pedersen stoppet i 3 ruter, og det burde også Breck—Lien ha gjort. De kom nemlig til at Øst burde ha passet i stedet for å melde 4 spar. Lett er dette imidlertid ikke, makker har jo tross alt gått inn i faresonen.

Hvordan skal man forresten behandle trumfen i en sparkontrakt?

Spille tieren fra bordet og la den seile. På den måten får man bare to trumftapere med nieren singel bak.

Poeng:

4 hjerter — 10, 2 spar, 3 ruter — 9,
3 hjerter — 8, 4 ruter, 3 spar — 7,
1 grand — 4, utgang — 3.

Stillingen:

<i>Nordby—Pedersen</i>	23
<i>Breck—Lien</i>	18

4. Vest gir, alle i faresonen.

♠ E K D 10 7 5 2	♠ 8 6 4 3
♥ K D 8	♥ E 7 2
♦ —	♦ K Kn 9 8 7 3
♣ 7 6 4	♣ —

Nord melder 3 kløver i første melde-
runde.

<i>Nordby</i>	<i>Pedersen</i>
1 kløver	3 ruter
3 spar	5 kløver
5 hjerter	6 kløver
7 spar	pass

<i>Breck</i>	<i>Lien</i>
1 spar	4 spar
5 kløver	6 hjerter
7 spar	pass

Så lett kan det gjøres!

Nordby—Pedersen:

1 kløver: 17 poeng eller tilsvarende
spillestyrke.

5 kløver: viser renons i kløver:

5 hjerter: spørremelding

6 kløver: Hjerteress.

Breck—Lien:

5 kløver: spørremelding

6 hjerter: Renons i kløver + hjerter

Ess. (Dette står ikke i noen bok, men
det var i hvert fall ment slik, hvilket
Vest også oppfattet.)

Nordby vurderte altså hånden til å væ-
re verd en kløveråpning, mens Breck
noyde seg med 1 spar. Men alle veier
fører til Rom, og dette var to av dem.
(Kom De ikke til Rom er det nok ikke
veiens feil.)

Poeng:

7 spar — 10, 6 spar — 5, 5 spar — 1.

Stillingen:

<i>Nordby—Pedersen</i>	33
<i>Breck—Lien</i>	28

5. Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ K 7	♠ E D Kn 9 6 5
♥ E 9 6 2	♥ Kn 8
♦ E K 3	♦ 8 7 6
♣ 10 8 7 2	♣ D 4

<i>Nordby</i>	<i>Pedersen</i>
	2 spar
2 grand	3 grand
pass	

MELDEDUELLEN

Vest's hender

1. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 spar. Parturn.

♠ Kn 6
♥ EK 10 7 5 3 2
♦ K
♣ ED 3

2. Øst gir, Nord—Syd i faresonen.
Parturnering.

♠ E 3 2
♥ E 10 7 3
♦ EK Kn 10
♣ E 10

3. Syd gir, Øst—Vest i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver.

♠ K 8 7 6 4 2
♥ D 7
♦ D 10 4
♣ Kn 2

4. Vest gir, alle i faresonen.
Nord melder 3 kløver.

♠ EK D 10 7 5 2
♥ K D 8
♦ —
♣ 7 6 4

5. Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ K 7
♥ E 9 6 2
♦ EK 3
♣ 10 8 7 2

6. Øst gir, Øst—Vest i faresonen.

♠ D Kn 10 8
♥ K Kn 9 3
♦ E 6 2
♣ D 3

7. Syd gir, alle i faresonen. Syd
åpner med 3 ruter. Parturnering.

♠ K Kn 7 2
♥ K D 3 2
♦ 10 2
♣ E 6 4

8. Vest gir, ingen i faresonen.
Parturnering.

♠ —
♥ E 9 8 7 5 2
♦ K 9 4
♣ EK 9 8

MELDEDUELLEN

Øst's hender

1. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 spar. Parturn.

♠ K 10 7 4 3
♥ 8
♦ D Kn 8 6
♣ 9 7 2

2. Øst gir, Nord—Syd i faresonen.
Parturnering.

♠ Kn 6
♥ K D Kn 9 8 4
♦ D 8 7 2
♣ 7

3. Syd gir, Øst—Vest i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver.

♠ 10 5
♥ EK Kn 10
♦ EK Kn 5 3
♣ 8 7

4. Vest gir, alle i faresonen.
Nord melder 3 kløver.

♠ 8 6 4 2
♥ E 7 2
♦ K Kn 9 8 7 3
♣ —

5. Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ ED Kn 9 6 5
♥ Kn 8
♦ 8 7 6
♣ D 4

6. Øst gir, Øst—Vest i faresonen.

♠ 6 3
♥ ED 8 4
♦ D 9 8 5
♣ E 9 4

7. Syd gir, alle i faresonen. Syd
åpner med 3 ruter. Parturnering.

♠ ED 10 4
♥ E 8 6 4
♦ E 3
♣ K 7 5

8. Vest gir, ingen i faresonen.
Parturnering.

♠ ED 10 9 7 2
♥ D 3
♦ E 6 5
♣ 7 2

<i>Breck</i>	<i>Lien</i>
2 grand	2 spar
4 spar	3 spar
	pass

Begge meldingsforløp startet likt: svake 2 spar, og 2 grand som er krav. Pedersens 3 grand viste en solid sparfarve, og det var det.

Liens 3 spar var enda mer noyaktig: 10—11 poeng + 2 av de 3 høyeste sparhonnorene. Nå må det ha vært en ren glipp av Breck ikke å legge kontrakten i 3 grand. Han kan jo telle 9 stikk med mindre motparten starter med 5 kløverstikk.

Svake 2-åpninger har mange motstandere, men er utvilsomt en fordel her. Hvordan skal man ellers kunne komme i 3 grand med noenlunde sikkerhet?

Poeng:
3 grand — 10, 2 grand, 3 spar — 7,
4 spar — 4.

Stillingen:	
<i>Nordby—Pedersen</i>	45
<i>Breck—Lien</i>	32

6. Øst gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ D Kn 10 8	♠ 6 3
♥ K Kn 9 3	♥ E D 8 4
♦ E 6 2	♦ D 9 8 5
♣ D 3	♣ E 9 4

<i>Nordby</i>	<i>Pedersen</i>
1 spar	1 hjerter
3 grand	1 grand
	pass

<i>Breck</i>	<i>Lien</i>
1 ruter	pass
1 grand	1 spar
2 grand	2 kløver
pass	4 hjerter

Ikke lett å stoppe med 25 honnorpoeng tilsammen. Nordby konstaterte først 4—4 tilpass i hjerter, og la deretter kontrakten i 3 grand i ren Belladonna-stil. Denne gang var det riktig, 3 grand er en bedre kontrakt enn 4 hjerter. (Selv ikke Belladonna hadde klart å stoppe her.)

Breck—Lien klarte i hvert fall ikke å stoppe, til tross for at Lien passet i

åpning. Ruteråpningen og gjennmelding av grand viser 13—14 poeng og jevn fordeling i disse soneforholdene, mens 1 spar er kunstig og viser minst 10 poeng. 2 kløver er Stayman, 2 grand viser begge majorfargene, og med 4 hjerter fikk Lien vist at han likevel hadde åpning.

Poeng:
2 grand, 3 hjerter — 10, 3 grand — 8,
4 hjerter — 7, 3 ruter — 2.

Stillingen:

<i>Nordby—Pedersen</i>	51
<i>Breck—Lien</i>	39

7. Syd gir. Alle i faresonen. Parturnering.

♠ K Kn 7 2	♠ E D 10 4
♥ K D 3 2	♥ E 8 6 4
♦ 10 2	♦ E 3
♣ E 6 4	♣ K 7 5

Syd åpner med 3 ruter.

<i>Nordby</i>	<i>Pedersen</i>
dobler	4 ruter
4 hjerter	4 grand
5 ruter	5 grand
6 grand	

<i>Breck</i>	<i>Lien</i>
3 hjerter	3 grand
pass	

Hvilken forskjell i meldestil! Lien roer fornuftigvis ned i 3 grand etter makkers «opplysende dobling» 3 hjerter, som viser 13—15 poeng og jevn fordeling. En meget god kontrakt. Riktignok kan Nordbys opplysende dobling innebære langt mer enn Brecks 3 hjerter, men hvis man først skal komme i slem, bør det være i hjerter eller spar. Hvilken utgang man er i spiller vel mindre rolle, så lenge man holder seg på utgangsnivået bør det bli en god score.

For ordens skyld: Nordby—Pedersens meldeserie er forholdsvis naturlig: 4 ruter er krav, 4 og 5 grand er vanlig Blackwood, 6 grand er tull.

Poeng:

4 grand, 4 hjerter, 4 spar — 10
 5 grand, 5 hjerter, 5 spar — 9
 6 hjerter — 4, 6 spar — 2

Slemmen i hjerter og spar har faktisk ikke så dårlige sjanser som det kan se ut til ved første øyeblikk — se forøvrig «månedens nøtt».

Stillingen:

Nordby—Pedersen 51
 Breck—Lien 49

8. Vest gir. Ingen i faresonen.
 Parturnering.

♠ —	♠ ED 10 9 7 2
♥ E 9 8 7 5 2	♥ D 3
♦ K 9 4	♦ E 6 5
♣ E K 9 8	♣ 7 2

Nordby
 1 hjerter
 3 kløver
 pass

Pedersen
 1 spar
 4 hjerter

Breck
 1 hjerter
 3 kløver
 3 grand

Lien
 2 kløver
 3 spar
 pass

Enkelt og greit fra Nordby—Pedersen. Naturlige meldinger og god sluttkontrakt.

Så lenge Vest valgte å vise maksimum + sidefarge i kløver, istedenfor å gjenta hjerteren, var det ikke lett for Breck—Lien å komme i beste kontrakt. 2 kløver er krav, 3 spar er krav til utgang med minst 5-kortsfarge.

Det kan nesten bli for mye kunstig, men det spors om ikke Lien kunne ha foretatt omtrent den samme vurderingen som Pedersen gjorde. (Med 5-korts hjerter og 2 spar kan jo Vest preferere til 4 spar over 4 hjerter.)

Poeng:

4 hjerter — 10, 3 grand — 6, 5 hjerter — 4, 3 hjerter — 4, 3 spar, 2 grand — 3, 4 spar — 2.

Sluttstilling:

Nordby—Pedersen 61
 Breck—Lien 55

MÅNEDENS NØTT

Ta en titt på spill 7 igjen.

♠ K Kn 7 2
 ♥ K D 3 2
 ♦ 10 2
 ♣ E 6 4

Vest åpner med 3 ruter.

♠ E D 10 4
 ♥ E 8 6 4
 ♦ E 3
 ♣ K 7 5

Når 6 hjerter og 6 spar har fått poeng i det hele tatt, må det skyldes at kontraktene ikke er uten sjanser. Månedens nøtt blir derfor: hvordan vil De spille i 6 spar? Når De tror De har funnet en brukbar spilleplan, så send den til

«BRIDGE I NORGE»

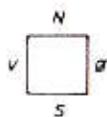
Boks 6765, St. Olavs plass, Oslo 1.

innen 1. mars. Resultatene kommer altså i nr. 3. Beste løsning blir belønnet med 2 plastkortstokker, samt hederlig omtale. Ved likeverdige løsninger foretas loddtrekning.

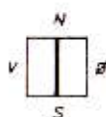
♠ ♥ ♦ ♣

OM «BORDENE»:

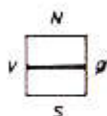
Som en liten finurlighet har BIN som eneste bridgemagasin i verden midtbord med soneangivelse i kortgivene. Vi vil derfor fra neste nummer kun oppgi giveren i teksten, da leseren selv kan finne soneforholdet ved å titte på «bordet»: ...

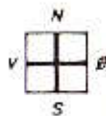
Ingen i sonen

N/S i sonen

Ø/V i sonen

Alle i sonen

Erling Wagle:

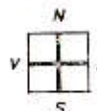
MIN VENN JOACHIM

er av natur opposisjonell — irriterende opposisjonell. Helt fra fødselen av har han vært belemret med motforestillinger, en ubendig trang til å si folk imot og til å gå utenom opptratte stier. Se bare på bridgen. Joachim og jeg spiller sammen. Vi er ikke noen kløppere noen av oss, men jeg vil dog påstå at vi ligger langt over begynnerstadiet. Forleden dag kom vi ut for dette spillet:

Joachim

♠ Kn 9
 ♥ K D 8 3
 ♦ K Kn 10
 ♣ 9 6 5 2

♠ 8 3
 ♥ Kn 10 7 2
 ♦ 9 5 4 3
 ♣ 8 7 4

♠ 7 6 5 4 2
 ♥ 9
 ♦ 8 7 6 2
 ♣ D Kn 10

♠ E K D 10
 ♥ E 6 5 4
 ♦ E D
 ♣ E K 3

Ego

Meldingene var fort unnagjort:

Ego	Joachim
3 gr.	6 gr.
7 gr.	pass

Vi er begge tilhengere av den direkte metode. Den vil neppe falle i

smak hos kanoner som Giorgio Beladonna, Terence Reese, Per Breck eller Sverre Frich.

Utspillet var kløver 8, tydelig «toppen av ingenting». Øst la tieren og jeg kom inn på esset. Så trakk jeg fire ganger spar. På de to siste kastet Vest to ruter. Jeg fortsatte med tre ganger ruter, og på den siste la Vest en kløver. Resten var jo enkelt: hjerter Ess og en hjerter til Kongen. Men akk!, Øst var renons. En bet.

Det tok litt tid for jeg kom ordentlig til hektene.

— Hellet fulgte meg ikke, sa jeg mistroslig.

— Hm, sa Joachim, en innledende ytring om at jeg ikke kunne vente noen medfølelse fra den kanten.

— Spytt ut makker! Du insinuerer da ikke....

— Jeg påstår intet, kamerat, sa Joachim uforstyrret. Jeg ville bare ha nevnt at når vi først er kommet i den glimrende kontrakt av 7 grand, istedetfor 7 hjerter — som bare vinnes med åpne kort — ja da får du lett 13 stikk, bare du gidder å telle.

— Telle?

— Nettopp! Hvor mange spar har Øst?

— Fem, siden Vest var renons tredje gangen.

— Og i ruter?

RESEPT PÅ SKVIS

Det er ganske forbløffende at det — selv blandt garvede turneringsspillere — kan herske en merkelig liten forståelse for skvis. Som oftest vil en spiller være strålende fornøyd, hvis han har gjennomført en automatisk skvis. Jeg tør våge den påstand at masser av *potensielle* skviser aldri blir gjennomført i turneringer på grunn av en *elementær* mangel på kjennskap til skvisens grunnelementer.

Den første forutsetning for å gjennomføre et skvisspill, hvor motparten tvinges til å forkaste seg, er at en spiller har full oversikt over de elementer som skvisen består av. Vi skal i denne artikkelen behandle elementene i *enkel skvis*. Den enkle skvis er nemlig bygget opp på følgende faktorer:

1. Trusselkort.

Et trusselkort er teknisk sett en taper

Min venn. . . .

— Fire, ettersom Vest var renons i tredje ruterspill.

— Og i kløver?

— Minst 3. Kløver 8 er toppen av ingenting. Øst har derfor minst D Kn 10.

— Og hvor mye er 5 pluss 4 pluss 3?

— Toys ikke sånn da, Joachim!

— Det blir 12. Følgelig kan Øst i høyden ha *en* hjerter. Og hvis denne ene hjerteren er 9, 10 eller Knekt er spillet hjemme.

— Javisst, sa jeg. Nå klarer det i overste etasje. Jeg skal legge ned hjerter Ess. Når nieren kommer fra Øst kan jeg trygt fortsette med liten hjerter og knipe med åtteren!

— Riktig, kamerat. Og skulle Vest legge tieren, tar du over med Damen,

som forfremmes til vinner ved at motparten blir tvunget til å oppgi sitt hold i farven. Dette kan skje på to måter: Enten blir motparten tvunget til å kaste toppkortet i farven slik at vårt trusselkort rykker opp til å bli det høyeste kortet i farven. Eller også kan motparten bli tvunget til å kaste et nødvendig beskyttelseskort, som garderer holdet i en farve. Trusselkortene kan bestå av 1 kort i en farve — det kaller vi *1-kortstrussel*. Eller trusselen kan bestå av flere kort i en farve. Det kaller vi *flerkortstrussel*.

2. Trusler i 2 farver.

Det må finnes (minst) 2 trusselkort som *begge* må være rettet mot en og *samme* motspiller. Det vil altså si at den samme motspiller må være *truet* i *to forskjellige farver*.

spiller deg inn på kløver Konge og spiller nok en hjerter og fanger opp Knekten. Kort-telling av enkel type, ikke sant?

— Reneste kuleramme, måtte jeg medgi.

— Men Vest var heller ikke på høyden, drev Joachim på. Han skal kaste to kløver på de to siste sparene. Da blir det ikke så lett for deg å utforske rutersitsen!

— Vi bommet altså begge to? Sannelig er du litt av en skarping, Joachim.

— Jeg bare peker på realiteter, kamerat, sa Joachim, og nå kom det endelig frem et lite smil på hans uforskammede logikk-pregede ansikt. . . .

3. Posisjon.

Minst 1 trusselkort må befinne seg *bak* den motspiller som skal skvises. Hele skvisens mekanikk er jo bygget opp på det prinsipp at en spiller kan innrette sine kast etter den motspiller som blir skvist. Det betinger at denne motspiller må foreta sitt avkast først. Poenget er at spillforeren, som skal kaste etter den motspiller som skvises, har fritt valg til avkast og kan beholde det trusselkort som er godspilt — og kaste det trusselkort som han ikke lenger har bruk for.

4. Skviskortet

er det kortet som tvinger den motstander som skvises til å forkaste seg. Normalt vil skviskortet være en vinner, men dette er slett ikke nødvendig. Hvorfor? Fordi den motspiller som skvises *må være renons* i *skviskortets farve*. Derfor spiller det ingen rolle om det spilte kortet i renonsfarven er en vinner eller taper.

5. Forbindelseskort.

Det nytter lite å godspille et kort hos spilleren eller hos blindemann, hvis det ikke finnes innkomst slik at man kan få innkassert dette stikk. Derfor er det en nødvendig forutsetning for en vellykket skvis, at det finnes et forbindelseskort, som kan bringe den riktige hånd inn i det riktige øyeblikk, slik at spilleren kan heste fruktene av skvisen. Og her kommer vi til en fundamentalt poeng: *Forbindelseskortet må befinne seg i den farven som inneholder en flerkortstrussel*.

6. Nedtelling.

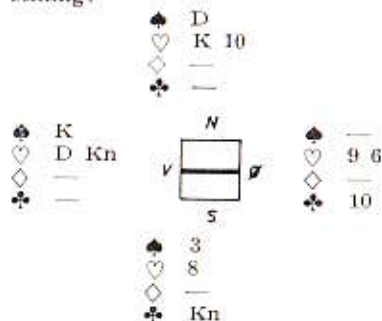
Da spillforeren bare kan vinn *ett* stikk ved enkel skvis, må han sørge for å bli kvitt alle overflødige tapere, slik at han bare sitter igjen med 1 taper i det øyeblikk motspilleren skal knuses i skvisens jerngrep.

7. Bundue kort.

Hittil har vi vurdert skvisen sett fra spillerens synspunkt. Nå går vi over til å betrakte skvisen fra motspillerens horisont. En motspiller kan aldri bli skviset så lenge han har *frie* (uvirksomme) kort å kaste. Det er først når alle motspillerens gjenværende kort er *bundet* til bestemte oppgaver at han blir skvist, fordi han tvinges til å kas-

te et kort han ikke kan unnvære. Derfor må en være helt klar over den viktige prinsipielle forskjellen mellom *frie* og *bundne* kort på den motspillers hånd, som trues av skvis.

Når vi nå har gjennomgått grunnelementene og gitt Dem resepten på den enkle skvis, skal vi se hvorledes det hele virker i praksis: I et grandspill har vi kommet frem til følgende sluttstilling:

Syd er inne. La oss vurdere situasjonen i lys av den resept vi foran har gitt:

1. Trusselkort:

Vi har 2 trusselkort — Spar Dame og hjerter 10. Begge truer samme motspiller (Vest).

2. Trusler i 2 farver?

Ja, i spar og hjerter.

3. Posisjon:

Begge truslene befinner seg *bak* den motspiller som skal skvises (her Vest.). Truslene er altså riktig plassert. (Vi skal senere se at det er tilstrekkelig at bare *en* av truslene er plassert *bak* den motspiller som skal skvises.)

4. Skviskortet:

Kløver Knekt. Skviskortet er i orden, fordi Vest, som skal skvises, er *renons* i kløver.

(For å vise at et skviskort ikke nødvendigvis behøver å være en vinner, foretar vi følgende tankeeksperiment: Vi tenker oss at Syd sitter med kløver 2 i stedet for kløver Knekt. Det vil si at Østs kløver 10 er høyeste kort i farven. Spilleren har altså bare 1 vinner — hjerter Konge — og 2 tapere. Men ved å spille kløver 2 fra Syd sor-

ger han ikke bare for å bringe nedtellingen i orden ved å avgj dette stikk, men hovedpoenget er at Vest, som er renons i kløver, blir tvunget til å kaste et av sine bundne kort, og derved blir skvist. Nord kaster bare omvendt av Vest. Når Øst kommer inn og bare har hjertes å returnere, tar Nord resten.)

5. Forbindelseskort.

Syd har hjertes 8 som forbindelseskort til Nords hånd. Legg merke til at forbindelseskortet på Syds hånd befinner seg i den farven som inneholder flerkorttrusselen på Nords hånd. (Spar Dame er 1-korttrussel — hjertes K, 10 er flerkorttrussel).

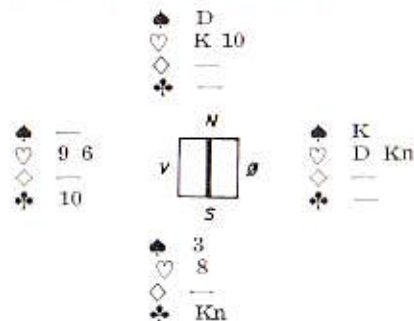
6. Nedtellingen.

Det er 3 kort igjen. Spilleren har 2 vinnere (kløver Knekt og hjertes Konge). Følgelig har han bare 1 taper. Nedtellingen er gjennomført. Tempoet for skvis er i orden.

7. Bundne kort.

La oss nå gå over til å vurdere skvisituasjonen sett fra motspillerens posisjon: Alle 3 kort hos Vest er bundet til hver sin oppgave. Spar Kongen trengs for å hindre spar Dame fra å vokse til stikk. Hjertes Dame, Knekt trengs for å hindre Nord fra å få 2 hjertesstikk. Vest, som trenger å holde alle sine kort, tvinges til å kaste et bundet kort. Han er skvist.

Vi har tidligere slått fast at posisjonen må være riktig. For å demonstrere dette fundamentale poeng, bytter vi ganske enkelt om Østs og Vests kort i vårt foregående eksempel:

Når Syd nå spiller kløver Knekt følger Vest farve — og så er det Nords tur til å kaste et kort. Legger Nord spar Dame, kaster Øst spar Konge — og må få et hjertesstikk. Legger Nord hjertes 10, kaster Øst hjertes Knekt — og må få et sparstikk. Posisjonen er feil. Nord må kaste for Øst. Følgelig oppstår ingen skvis.

Vi fortsetter nå med å gå nærmere inn på enkelthetene i skviselementene: Vi har tidligere sett at vi opererer med begrepene:

- a. 1-korttrussel og
- b. flerkorttrussel.

Har spilleren:

Spar E K 2

så har han en 3-korttrussel, fordi en motspiller er tvunget til å holde 3 kort i farven for å ha hold i farven. Har derimot spilleren:

Spar Ess, 8 5 4 2

så representerer alle disse sparene bare en 2-korttrussel, fordi en motspiller ikke behøver å holde mere enn 2 spar for å ha hold i farven. Vi ser altså at det ikke er spørsmål om hvor mange kort spilleren har i farven, men om hvor mange kort en bestemt motspiller må holde for å bevokte farven.

Analyserer vi trusslene videre, så ser vi at en 1-korttrussel alltid vil representeres av det nest høyeste kort i farven (i det øyeblikk skvisen inntreffer!). Hvis nemlig 1-korttrusselen i skvisøyeblikket ikke er det nest høyeste kortet i farven, så er det jo teoretisk mulig at begge motspillere kan bevokte dette kortet — og da oppstår ingen enkeltskvis. (At det kan oppstå en dobbeltskvis, er en annen historie.)

I motsetning til 1-korttrusselen, må flerkorttrusselen etter sin natur bestå av det (i skvisøyeblikket!) høyeste kortet i farven + et eller flere mindre kort. Eks.: Fordi hjertes Ess er det høyeste kortet i farven, vil E 2 være en 2-korttrussel. Men fordi hjertes

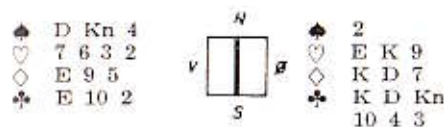
Konge ikke er det høyeste kortet i farven, blir hjertes K 2 bare en 1-korttrussel, fordi det er tilstrekkelig for motparten å holde bare 1 kort — hjertes Ess — for å ha hold i farven. Videre må vi være klar over flerkorttrusselens dobbelte funksjon: Toppkortet i flerkorttrusselfarven — som vi foran har sett alltid må være det høyeste kortet i farven på det tidspunkt skvisen settes inn — tjener også som innkommstort, mens det eller de mindre kort i farven oppfyller trusselkortfunksjonen.

Øg så avslutter vi temaet trusselkort med følgende viktige regel: For at en skvis skal kunne oppstå, må det finnes minst en 1-korttrussel og en flerkorttrussel! (Grunnen til dette ligger i problemene med forbindelseskortet.)

OM SKVISKORT.

Skviskortet må alltid sitte på motsatt side av flerkorttrusselen.

Er man ikke klar over dette grunnleggende utgangspunkt, vil man komme til å odelegge mang en opplagt skvis! Se på dette spillet:

Kontrakt 6 kløver, spilt av Øst — etter at Nord har åpnet meldingene med 1 spar.

Syd starter med spar 9. Vest bruker Knekten og Nord stikker med Kongen. Hjertes Dame i retur. Øst tar Kongen. Etter meldinger og spill er det naturlig å plassere Nord med spar E K og hjertes D Kn 10. Dermed er det duket for en skvis mot Nord! Men rekkefølgen av kortene er ikke likegyldig!! La oss vurdere situasjonen og sjekke skviselementene:

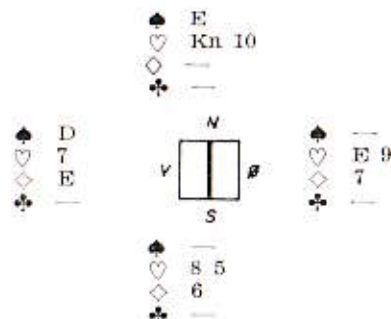
1-korttrussel: Spar Dame.

Flerkorttrussel: Hjertes Ess 9.

Men da skviskortet må sitte på motsatt side av flerkorttrusselen, kan vi ikke bruke siste trumf som skviskort! Uten kjennskap til denne grunnleggende regel vil mange bli fristet til å

ta ståkortene i sidefarvene for trumfen blir spilt til bunds. Men den som kan sin skvisteori gjør ingen feil. Han vet at skviskortet må sitte på motsatt side av flerkorttrusselen, som er hjertes E 9. Ergo må det bli ruter Ess som blir skviskortet!

Vi tar følgende ut alle trumfene og innkasserer ruter K D. Situasjonen blir da:

Når Øst nå spiller ruter 7 til Esset, er Nord ferdig. Han må velge mellom å oppgi holdet i spar eller hjertes, for han har bare bundne kort igjen.

La oss for ordens skyld vise hvorledes det går hvis vi forsøker å bruke den siste trumfen som skviskort:

Vi tar ut motpartens trumf, innkasserer våre 3 ruterstikk og spiller trumfen til bunds. Vest blir da renons i ruter og kløver — og hverken i spar eller hjertes finnes det noe innkommstort slik at spilleren kan få stikk for spar Dame. Følgelig kan Nord trygt kaste spar Ess, som ikke lenger er noe bundet kort pga. manglende innkommstmulighet. Nord kan derfor enkelt og like til konsentrere seg om å holde hjertesfarven — og noen skvis blir det ikke tale om.

Veterinæren Kjell Jønsgård hadde med sin makker Mattis Mathisen havnet i 6 spar. Etter 5 raske stikk la han ned kortene sine og sa: «resten står». Begge mot spillerne kastet seg over ham og protesterte høylydt, hvorpå Jønsgård elegant fullfører med lavmælt nordlandsaksent:

«Ja, — på deres hender, mine herrer!»

Inns.: Flory Sandmark, Oslo.

Steffen Steen Möller, København:

BRIDGE FRA MESTERHÅND

Riktig eller galt?

«Morn, morn,» sier jeg på mitt beste norsk, men allikevel spør De naturligvis: «Hva skal vi nå med en dansk medarbeider i det nye «Bridge i Norge»?»

Det er et berettiget spørsmål, som jeg skal forsøke å besvare. Jeg skal skrive om nye meldemetoder og konvensjoner, som norske spillere har hatt vanskelig adgang til i de senere år, krydre mine artikler med små oppgaver med ikke alt for liten vanskelighetsgrad, fortelle om spill fra den store bridgeverden og i periferien følge norske toppspilleres prestasjoner ved Europamesterskap, Olympiader og Nordiske Mesterskaper, hvor jeg som regel er tilstede. (Tenk bare på den kommende Olympiade i Monaco og Europamesterskapet for juniorer i Sverige, hvor de unge nordmenn etter min beste overbevisning er favoritter, hvis de stiller med noenlunde samme lag som ved det Nordiske Mesterskap på Sole ifjor.) Det kunne en engelskmann eller en franskmann sikkert kunne gjøre like godt, men jeg har fordel av å ha hatt kontakter i Norge gjennom de siste 10—15 år. Dessuten er jeg eksponent for et land, hvor det nasjonale bridgeorgan har over 4 000 abonnenter (blandt ca. 10 000 forbundsmedlemmer); hvilke perspektiver for «Bridge i Norge» sammenholdt med N.B.F.! La det være en spore for Dem og meg til å gjøre noe for det nye norske bridgemagasin.

I denne «quiz» får leserne spillene med meldinger, spillets gang og kommentarer. De skal selv avgjøre, om den spiller eller motspiller, som hadde problemet, spilte riktig eller galt ut fra en *objektiv* bedømmelse. De må ikke ta hensyn til at De kan se alle 4 hender i diagrammene, fordi fordelingen på de «skjulte» hender ofte er ren kamuflering. Og de første kommentarer kan være bevisst villedende. Oppgavene skifter mellom spill og motspill, og De skal være oppmerksom på at det i noen tilfelle er tale om parturnering, mens det i andre tilfelle dreier seg om lagturnering. Det kan i og for seg være temmelig avgjørende, men hva det først og fremst gjelder, er å ha sin bridgelogikk i orden. Så god fornøyelse:

1. Parturnering.

Giver: Nord. Sone: Alle.

♠ Kn 5		♠ KD 7 3
♠ EK 8		♥ 6 5 3 2
♦ D 10 7 4		♦ 3
♣ Kn 10 4 2		♣ EK 8 6

♠ E 10 9 4		♠ 8 6 2
♥ D 10 7 4		♥ Kn 9
♦ E 5		♦ K Kn 9 8 6 2
♣ D 9 5		♣ 7 3

	N			
	+	+	+	
v				ø
	S			

Nord—Syd hadde hatt kjempeglid i de siste rundene, og Nord bestemte seg til å rekke fru Fortuna enda en hjelpende hånd, så han åpnet med en svak grand (12—14) tross bare 11 poeng. Syd svarte med 3 ruter, som etter parets system var en ren sperremelding og alle sa pass.

Vest startet med hjerter 4, og nå så Syd sitt snitt til å vinne kontrakten, som ville vært håpløs, hvis motstanderne hadde tatt sine 5 toppstikk.

Syd lot utspillet løpe til håndens 9-er og tok hjerter E, K for å kaste en kløver. Så spilte han trumf og stjal senere en spartaper, slik at han vant kontrakten ved bare å avgi 4 stikk. Det ble et meget godt spill for Nord—Syd, men spilte Syd riktig eller galt?

2. Lagturnering:

Giver: Syd. Sone: Alle.

♠ D 10		♠ K Kn 4
♥ E 6 4		♥ 7 5 3
♦ K Kn 9 8 2		♦ D 10 7
♣ K 10 3		♣ 9 6 5 4

♠ E 9 8 5		♠ 7 6 3 2
♥ Kn 10 9 8		♥ KD 2
♦ 6 4		♦ E 5 3
♣ Kn 8 2		♣ ED 7

	N			
	+	+	+	
v				ø
	S			

♠ K 6 4 2		♠ D 10 3
♥ 6		♥ E 9 5 3
♦ 8 6 4 2		♦ D 10 7 5
♣ Kn 6 5 3		♣ K 8

♠ 7		♠ E Kn 9 8 5
♥ D Kn 10 8		♥ K 4
7 2		♥ E 9
♦ K Kn 3		♣ 10 9 7 4
♣ ED 2		

Syd	Nord	Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr.	3 gr.	1 sp.	2 hj.	2 sp.	4 hj.
		4 sp.	Dobl.		

Syds grandåpning viste 15—17, og Vest spilte ut hjerter Knekt. Syd stakk med Damen, trakk ruter Ess og knep med ruter Knekt, mens Vest kastet ruter 6 og ruter 4.

Øst kom inn på Damen, og han regnet ut at Vest i beste fall kunne ha

6 poeng, forutsatt Syd hadde minimumsåpning. Hvis disse poeng bestod av hjerter K, Kn pluss f. eks. kløver Dame, kunne hjerterfarven godspilles, men Syd ville allikevel ha minst 9 stikk: Spar Ess, 2 hjerterstikk, 4 ruterstikk og kløver Ess, Konge.

Hvis Vest derimot ikke hadde hjerter Konge, kunne han ha spar Ess og noen gode mellomspår, som kunne gjøre det mulig for motspillerne å få 4 sparstikk. Da det var lagtturnering, besluttet Øst seg derfor til å risikere at spilleren fikk et par ekstra overstikk, og skiftet resolutt til spar Konge, fulgt av spar Knekt (for å avblokkere). Vest stakk over med Esset og trakk spar 9 og spar 8 så kontrakten ble betet.

Var Østs motspill riktig eller galt?

3. Parturnering:

Giver: Syd. Sone: Ingen.

♠ 7		♠ D 10 3
♥ D Kn 10 8		♥ E 9 5 3
7 2		♦ D 10 7 5
♦ K Kn 3		♣ K 8
♣ ED 2		

	N			
	+	+	+	
v				ø
	S			

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	2 hj.	2 sp.	4 hj.
4 sp.	Dobl.		

Tross like soner, bestemte Syd seg til å stampe, idet han regnet med at hjerter Konge ville være verdiløs i motspill. Han ble derfor meget skuffet, da Vest spilte ut hjerter Dame og Øst stakk med Esset. Øst skiftet

til ruter 5, som Syd stakk med Esset for å spille spar til Kongen og spar mot hånden. Begge motspillere fulgte med små kort første gang, og nå la Øst spar 10, hvoretter Syd tenkte seg godt om.

Syd visste at de matematiske odds i denne situasjon var litt større for å toppe enn for å knipe, men på den andre siden var han klar over at motparten ville kunne vinne 4 hjerter, hvis sparfarven satt 3—1, så da ville stampemeldingen være i orden. Derfor knep han med spar Knekt og tapte bare 300 på spillet. Var Syds resonnement riktig eller galt?

Flint-konvensjonen.

Engelskmannen *J. Flint*, som tidligere var makker til *Terence Reese* og som nå spiller med *Irving Rose*, og som gjentatte ganger har representert England internasjonalt, er oppfinneren av denne lille grandkonvensjonen.

Flint har innsett, at med de moderne 2 grand-åpninger på 20—21 eller 21—22 er det nødvendig for svarhånden å kunne stoppe i 3 spar eller 3 hjerter, hvilket er umulig med de tradisjonelle metoder.

Meldingen 3 ruter viser i prinsippet at svarhånden er meget svak og vil spille 3 hjerter eller 3 spar.

Åpneren er konvensjonelt forpliktet til å svare 3 hjerter.

Var det 3 hjerter svarhånden ønsket å spille, sier han pass. Var det derimot 3 spar svarhånden ønsket å spille, melder svarhånden 3 spar, som åpneren er forpliktet til å si pass til.

En typisk svarhånd for Flint-konvensjonen:

♠ 87 ♥ Kn 97642 ♦ Kn 72 ♣ 64

eller

♠ D7652 ♥ 74 ♦ 73 ♣ 5432

Med slike hender melder svarhånden 3 ruter. Åpneren må altså melde 3 hjerter. I første tilfelle sier svarhånden pass. I neste eksempel melder svarhånden 3 spar, som åpneren må si pass til. Så enkelt spiller mange Flint-konvensjonen.

Men konvensjonen er meget elegante. Enkelte ganger kan nemlig åpneren ha så fremragende tilpasning til hjerterspill (f. eks. 4 trumf, stjelemulighet og toppkort i sidefarvene) at åpneren vil spille utgang selv overfor en temmelig blank svarhånd som bare har litt trumf å by på. Hvis dette er situasjonen, avviker åpneren fra det normale 3 hjerter-svar og melder 3 spar!

Åpneren kan ha:

♠ E3 ♥ E1083 ♦ EKD10 ♣ E97

Med slike kort melder åpneren 3 spar. 3 spar-meldingen har ingen ting med spar å gjøre, men forteller bare at svarhånden skal melde 4 hjerter, hvis hjerter er hans trumf-farve. Var det svarhåndens mening å spille en sparkontrakt, skal han bare si pass.

Slik er meldeteknikken hvis åpneren har sterk hjertertilpasning. Men hvis åpneren har supertilpasning til spar, melder han bare stille og rolig 3 hjerter. Hvis svarhånden vil spille hjerter, passer han. Men hvis svarhånden legger kontrakten over i 3 spar, lofter åpneren til 4 spar! Åpneren kan f. eks. ha:

♠ E1083 ♥ E3 ♦ EKD10 ♣ E97

Endelig kan åpneren ha særdeles fin tilpasning til begge de edle farvene. Det viser han ved å melde 3 grand som svar på svarhåndens ruter-melding. Og så avsluttes meldingsforløpet ved at svarhånden flytter kontrakten over til utgang i den edle farven han sitter med.

Med Flint-konvensjonen bevares den naturlige betydning av de direkte farvemeldinger 3 hjerter og 3 spar fra svarhånden. Videre kan 3 kløver normalt anvendes som søkemelding (Stayman, eller som søkemelding etter alle farver på 3-trinnet). Derimot er ruterfarven kommet noe i klemme, men det problemet kan løses relativt lett:

Hvis svarhånden ikke passer til 3 hjerter eller flytter kontrakten over til 3 spar, garanterer innledningen med 3 ruter en ruterfarve, og det oppstår følgende varianter:

Syd	Nord	
2 gr.	3 ru.	
3 hj.	3 gr.	= mild sleminvitasjon med ruterfarve (normalt på 5 kort).

Syd	Nord	
2 gr.	3 ru.	
3 hj.	4 kl.	= toseter med ruter- og kløverfarver.

Syd	Nord	
2 gr.	3 ru.	
3 hj.	4 ru.	= sterk sleminvitasjon med lang ruterfarve (minst 6 kort).

Løsningene til «Riktig eller galt?»

1. Galt!

Syd bør straks være klar over at han

takket være uortodokse meldinger temmelig sikkert er den eneste i puljen, som spiller 3 ruter. Ser han nøyere på kortene, oppdager han, at motparten kan vinne utgang i begge de edle farvene, uansett hvorledes kortene sitter fordelt. Det er opplagt at mange par vil være kommet i utgang i motsatt retning ved en rekke bord, og disse par har Syd allerede slått. Men da det bare er 24 poeng hos motparten er det klart at noen par ikke vil komme i utgang, og det er disse par syd skal konsentrere seg om å slå.

Om han scorer + 110 eller + 100 er likegyldig, for begge disse resultater er bedre enn + 170. Syd må bare ikke risikere å tape + 200, og det vil han gjøre hvis hjerter Dame sitter hos Øst. Syd skal derfor stikke med hjerter Konge i første stikk og frivillig legge seg på 1 bet!

2. Galt!

Østs beregninger var helt i orden, for i en lagkamp er det riktig å satse sterkt på å bete en utgangskontrakt i sonen.

Men Øst overså en liten, men viktig ting: Med en våken makker kan han nemlig bete kontrakten, selv om Vests sparfarve ikke er fullt så god som han regnet med.

Ved først å spille *spar Knekt*, som Vest stikker over med Esset for å returnere en liten spar, kan Øst skape en eventuell sparsaks over Syd, hvis Vest sitter med spar E972.

3. Riktig!

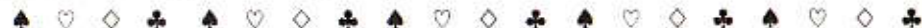
Sjansene for å gjøre riktig i trumf er stort sett like gode, hva enten Syd topper eller kniper, idet ingen av motstanderne har avslørt tilstrekke-

William B. Herseth:

Sverre Frich er en ildsjel når det gjelder bridge. I de årene han var formann i Oslo Bridgekrets satte han spor etter seg på det økonomiske området. Han er dessuten en av dem som aldri sier nei, når noen ber ham om en håndrekning i anledning bridge.

Bridge fra. . . .

lig om deres fordeling til at odds er forrykket vesentlig i den ene eller annen retning. Syd kan derfor konsentrere seg om å vurdere, hva hans spill er verd i den aktuelle parturering.

La oss illustrere det med et eksempel: Syd spiller i sin egen klubb, hvor det spilles en 6 bords Howell-turnering. Han finner det rimelig å regne med at 1 bord spiller delkontrakt, 2 bord spiller 4 hjerter og 2 bord spiller 4 spar dobbel, hvor den ene spiller kniper og den andre topper sparfarven. — Tilbake er da Syds eget bord.

Forst antar vi at 4 hjerter blir betet (sparfarven sitter 2—2). Det bord som spiller delkontrakt, kan Syd aldri slå, og de 2 par som betet 4 hjerter er også urørlige. Tilbake gjenstår da de 3 bord, hvor det spilles 4 spar dobbel. Hvis Syd topper, taper han bare 300 og spiller uavgjort med den andre som topper. Derimot

Gjennom lengre tid har Frich erget seg over at Norge, som jo granngivelig var foregangslandet i Skandinavia når det gjelder bridgemagasiner, ikke lenger hadde noe landsorgan for bridge. Det er derfor han — og han alene — som tross alle advarslar har bestemt

slår han den spiller som kniper (og taper 500). Toppspill gir 3 mp., men hvis Syd i stedet kniper, får han 1 mp. (ved å dele med den andre som topper). Det kunne tale for å toppspille trumffarven.

Omvendt kan vi med like stor rett hevde, at 4 hjerter vinnes (sparfarven sitter 3—1). Det bord som spiller delkontrakt er fortsatt urørlig for Syd, men nå kan han slå de par, som spiller mot 4 hjerter, bare han ikke selv går 500 i bet. Ved å knipe holder Syd tapet nede på 300 og slår disse par, hvortil kommer at han også slår ham som topper i 4 spar dobbel, men må dele med ham som kniper. Det gir en score på 7 mp. Hvis han topper taper Syd 500, og det resulterer bare i en delt bunn med ham som også topper, idet Syds resultat jo i tilfelle ikke er godt nok til å slå de to ganger 420. 1 mp. gir toppingen, og da er det ikke vanskelig å regne ut at finessen gir bestemulighet for et godt resultat.

seg for å starte et nytt bridgeorgan. Sverre Frich var helt klar over at dårlig økonomi i tidligere norske bridgemagasiner hadde tvunget de respektive redaktører til å skrive omtrent hvert eneste ord i hvert eneste nummer, slik at det bare var et tidsspørsmål når redaktørene gikk «tørre». Det første han gjorde var derfor å satse på «teamwork» i det nye bladet, som ble døpt «Bridge i Norge». Ut fra denne forutsetning valgte han sine medarbeidere.

Erling Waagle og *William B. Herseth* har gjennom tilsammen 20 år vært redaktører av norske bridgemagasiner, så vi representerer erfaringen. *Waagle* vil glede leserne med sine velskrevne bridgehumoresker samtidig som han i sin tekniske spalte vil behandle bridge-teori beregnet på alminnelige spillere. Og sist men ikke minst vil han gjenoppta den festlige spalten som het: «Spill jeg husker» — en spalte eldre bridgespillere vil huske og derfor sikkert vil glede seg til påny å stifte bekjentskap med. *Herseth* får sin faste spalte «Bridge à la carte», samtidig som han har ansvaret for teknisk stoff og utenlandstoff. Lederen blir redigert av *Frich*.

Sverre Frich

Men *Sverre Frich* har også sikret seg unge medarbeidere — og hvilken ungdom! *Leif-Erik Stabell* har tross sin unge alder — 21 år — allerede vunnet et Nordisk Mesterskap i bridge! Videre har han de 2 siste år vunnet Eliteklassen i Oslo kretsserie — foran storspillere fra Akademisk, Golia og Sinsen bridgeklubber! Han har ansvaret for «Ekspertklubben», hvor hans skarpe analyser nok vil sette enkelte grå hår i hodet på leserne. Videre redigerer han «Duellen», som er en meldekonkurranse mellom gode spillere — hvor taperne ubønnhørlig blir slått ut. *Hilbert Eilertsen* er en av landets fremste turneringsledere. I 1974 ble han autorisert som Forbundsturneringsleder etter å ha ledet finalen i NM for par på en fremragende måte. Ifjor imponerte han alle med sin suverene ledelse av Nordisk Mesterskap på Sole. Som turneringsspesialist og som ekspert på bridgelovene (som jo kommer med betydelige endringer fra 30. juni i år) vil han dekke denne viktige sektoren og ta opp spørsmål av almen interesse. Vi tar gjerne mot henvendelser fra leserne om spørsmål de ønsker klarlagt. Bladets redaksjonssekretær er *Tommy Sandmark* med reportasje som spesialfelt. Han har vunnet Sommerfinalen og både han og *Sverre Frich* har vunnet Forbundets Mestertreff i Oslo, så hele redaksjonen består av aktive og interesserte bridgespillere.

De beste godbitene har jeg ventet med til slutt: Som faste medarbeidere har «Bridge i Norge» sikret seg fremragende bridgeskribenter, som har sine faste spalter. Det er først og fremst gullpennen i norsk bridge, *Ranik Halle*, hvis berømte spalte «Bridgeprat med Halle» vil gjenoppstå i våre spalter. Den trenger ingen introduksjon!

Videre har vi sikret oss dansken *Steffen Steen Møller*. Han er en av de ledende bridgejournalister i Europa — bridgeredaktør i Danmarks største avis *Berlingske Tidende*, medarbeider ikke bare i «Dansk Bridge» og altså nå i «Bridge i Norge», men også i de store bridgemagasiner i England og Frankrike, for ikke å glemme «The Bridge World» i New York. Dessuten er han en fremragende turneringsspiller som nylig har vunnet både den eks-

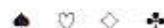
klusive invitasjonsturnering som Sunday Times i London arrangerte — og en tilsvarende mesterturnering i Nederland med 50 % inviterte utenlandske storpar, hvor kun nederlandske spillere med mere enn 30 000 mesterpoeng fikk lov til å starte! Titelen på Steen Møllers faste spalte «Bridge fra Mesterhånd» gir en idé om hva vi kan se frem til!

Ut fra Sverre Frichs ønske om å skape et landsorgan har «Bridge i Norge» sikret seg en rekke meget dyktige medarbeidere i de forskjellige fylker slik at de forskjellige landsdeler i tur og orden vil komme til orde i magasinet. Også på den tekniske sektor har vi sikret oss kjente bridgespillere: Tegner: Fortunapostens mangeårige redaktør Rolf Nysted Heier. Fotograf: Rolf Allgot, Saturn, Klisjéer: Einar Sørensen, Sinsen. Trykk/sats: Arne Ramn Johansen, — vi kan bare takke for interesse og innsats. I denne forbindelse vil vi også gjerne takke Ambjorg Amundsen, som har landets største fotoarkiv i bridge, for som vanlig elskverdig hjelpsomhet med hensyn til fotografier.

Frihet og uavhengighet er Sverre Frichs motto. Hver eneste medarbeider har fri anledning til under eget navn å ta opp alt som vedkommende mener er rett eller galt. Det samme gjelder for leserne. På saklig basis vil BIN være åpent for alle som virkelig har noe på hjertet — så langt plassen tillater det. Dette er et nødvendig forbehold for et fagblad som har så mange felter å dekke.

Ja, dette er nok vel og bra, men hva med økonomien? vil selvfølgelig mange spørre. For det er jo en kjent sak at bridgebladene i Norge ofte har stoppet etter et par numre, slik at abonnentene er blitt sittende med skjeget i postkassa. Derfor er det nødvendig å slå definitivt fast: *Sverre Frich har gitt sin personlige garanti for at bladet vil utkomme med de 10 numre som første årgang omfatter.* (5 i første halvår og 5 i annet halvår.) Alle som kjenner Sverre Frich vel da uten videre at her blir det ingen slinger i valsen! Og hva mere er: Da Sverre Frich ikke ønsker

å drive et blad på «veldig» basis (ved å tigge stoff i øst og vest), blir alt bestilt stoff honorert. Det betyr at BIN vil søke å holde en standard som abonnentene er tjent med. Det redaksjonelle opplegg for de kommende numre er forlengst klart, slik at det inntrykk leserne får av første nummer, vil bli fulgt opp av redaksjonen (som faktisk er i den unike situasjon at den har mye godt stoff som må vente til kommende numre). Men det er ganske klart at hvis BIN skal kunne fortsette å utkomme i årene fremover så trenger man abonnenter. Sverre Frichs linje er klingende klar. BIN kan ikke baseres på støtteabonnenter. Hvis ikke leserne mener at «Bridge i Norge» bringer dem så stor glede og hygge at de vil tegne abonnement, har magasinet ikke livets rett. Skulle det ikke være noe grunnlag for å drive et norsk bridgemagasin av en noenlunde brukbar standard, er det neppe trolig at noen vil satse på enda et nytt norsk bridgemagasin. Men når dette er sagt, er tiden inne til å takke de forbausende mange som allerede har skrevet til «Bridge i Norge» og tegnet seg som abonnenter — uten å ha sett bladet. Vi takker ikke bare for støtten og interessen, men også for de mange pene ord om tiltaket. De varmer! Dessverre kan vi ikke nå å besvare alle brevene, hvilket vi meget beklager. Men arbeidet med å starte «Bridge i Norge» må nødvendigvis få første prioritet.

«SØTA BROR»....

Et norsk par, Jensen/Øverseth, deltok i en svensk turnering. Ved det første bordet presenterte de seg:

— Jensen.

— Gyllenstråle.

— Øverseth.

— Det går inte att översetta Gyllenstråle. Det är et egennamn!

Inns.: Finn Haugen, Oslo.

RESULTATSERVICE

Resultater fra to av turneringene i romjulen:

Oslocup — 1975

1. Lars Eide—Sigmund Sevre	780
2. Bolviken—Fanavoll	767
3. Hiort—J. Marstrand	736
4. K. Alvås—Å Olsen	723
5. Nising—Aakre	718
6. J. F. Monrad—O. Raaum	714
7. Bakken—Harberg	714
8. Irgens—Sveaas	709
9. H. Nordby—L.-E. Stabell	706
10. Hellemann—Tolle	703
11. Elvik—Ramn Johansen	698
12. Teksum—Åsmann	692
13. Farup—T. Sandsmark	690
14. Löwe—Hallsteinsson	681
15. Clemetsen—Riise	679

Bergen:

40 par deltok i den tradisjonelle Stromme BK's Juleturnering. Det var forbunds-poeng (6—4—2—1) til de 4 beste og premier til de 10 beste.

Resultater, middels 1482.

1. Høy Müller—Sveindal	1929
2. Madsen—Fyllingslid	1729
3. Bakke—Breck	1713
4. Didriksen—Namtvedt	1690
5. Fru Fyllingslid—Drangsholt	1662
6. Aaland—Fjellstad	1631
7. Bastiansen—Klepp	1627
8. Høyland—Høyland	1603
9. G. Johannessen—Obstfelder	1593
10. Fru Hvidsten—Dahl	1571
11. Bolseth—Flugeim	1563
12. Solheim—Sortveit	1562
13. Andersen—Pettersen	1537
13. Fredheim Oia—Faannessen	1537

Resultater fra 2. runde i klubbserien på landsbasis:

Arrangør Stavanger:

Oslo 1—Rogaland 1	89/58	16-4
Oslo 2—Rogaland 2	128/71	19-1
Grenland—Bergen 2	102/101	10-10

Oslo 1—Rogaland 2	98/67	16-4
Oslo 2—Bergen 2	125/48	20-0
Rogaland 1—Grenland	116/102	13-7
Grenland—Rogaland 2	90/33	19-1
Oslo 1—Bergen 2	104/58	18-2
Rogaland 1—Oslo 2	88/87	10-10

Arrangør Trondheim:

Østfold—More & R.dal	90/71	14-6
Bergen 1—Trondheim	97/56	18-2
Østfold—Trondheim	149/35	20-4
Bergen 1—More & R.dal	84/60	15-5
Bergen 1—Østfold	108/69	17-3
M. & R.—Trondheim	80/61	14-6

Stillingen etter 6 kamper:

1. Oslo 1	639/397	103
2. Bergen 1	578/415	91
3. Oslo 2	638/484	81
4. Grenland	566/523	65
5. Østfold	590/522	63
6. Rogaland 1	538/588	51
7. More & Romsdal	468/520	50
8. Bergen 2	455/579	42
9. Rogaland 2	394/564	31
10. Trondheim	377/651	19

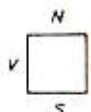
Siste runde arrangeres i Oslo i mars, og da møtes de fire første lagene innbyrdes.

DET NYTTER Å KJEMPE

Dette spillet stammer fra siste runde i landsserien:

Med Bergen 2 Øst—Vest gikk meldingsforløpet:

♠ 7 5		♠ K 3
♥ E 9 8 7 5 4		♥ D 10 6 2
♦ 2		♦ E K Kn 8
♣ ED 8 4		♣ 10 5 3

Vest	Nord	Øst	Syd
1 hj	1 sp	4 hj	pass
4 sp!!	pass	5 ru	pass
6 hj!!!!	pass	rundt	

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣

HVOR? - NÅR??

På denne siden vil BRIDGE I NORGE gi opplysninger om tid og sted for de viktigste åpne og noen lukkede bridge-arrangementer i inn- og utland i nærmeste fremtid. Turneringer i utlandet er satt i kursiv etter de norske. Turneringer merket med (*) er godkjent med forbunds-poeng. Vi ber abonnentene være oss behjelpelige med å holde denne listen ajour til enhver tid.

FEBRUAR:

1	Finnsnes-turneringen
4, 9	«Ostopokalen» (lag)
7—8	Gjøvik: Østlandsmesterskapet (lag)
7—8	Narvik: «Sølvtreffet» (*)
14	Namsos: «Skage-Cup»
14—15	Bergen: Akad. BK's storturnering (*)
14—15	«Stord-cupen»
20	Namsos (mix)
21—22	Tromsø: Akad. BK's barometer
21—22	Møre og Romsdal: «Raumacupen» (*)
22—23	Odda-cupen (*)
26 (+ 2/4)	Stavanger: Avslutningsturnering
28—29	Oslo: Akad. BK's storturnering (*)
28—29	Bergen: Mixen
7—8	Sv: Bylinge bataljen, Stockholm (*)
7—8	Sv: PRI-BRI, Malmö (*)
7—8	Sv: Östersunds BS (*)
14—15	Sv: Tidaholms BK (*)
14—15	Sv: Gävle BK (*)
21—22	Sv: Kristinehamns BK (*)
29	Sv: Skottårsmixed, Göteborg

Ad: NM for mixed par 1976*

Norgesmesterskapet for mixed par 1976 av avlyst p.g.a. sviktende deltagelse.

De startkontingenter som er innbetalt er returnert.

Oslo 27. desember 1975

NORSK BRIDGEFORBUND

Per Pettersen
gen.sekr.

* Denne tegningen er smuglet inn av red.sekretæren uten redaktør Herseths vitende (!)

MARS:

6—7	Karasjokturneringen (*)
7	Sunnalsøra: «Nordmørskruset»
7—8	Sunnalsøra: Sunndalsmesterskapet
20	Namdal: «Overhallaturneringen»
20—21	Gauldal: «Gaudalscupen» (*)
20—21	Oslo: Finalen i Oslomesterskapet
22, 24, 29	Oslo: Kretsmestreskap i bedriftsbridge
22, 24, 29	Oslo: Østlandsmesterskapet (damelag)
26 (+ 2/4, 9/4)	Oslo: Grorudmesterskapet
6—7	<i>Sv: Härnö BK (*)</i>
26—28	<i>Zürich: Phillip Morris Cup</i>

APRIL:

3—4	Os-cupen (*)
4	Oslo: Påskecupen
13	Bardufoss: Påsketreff
13, 15	Sandnes: Gann's Påskecup
21, 28 (+ 10/5)	Oslo: Damenes Barometer/Vårcupen
22, 29 (+ 6/5, 13/5)	Sandnesmixen
23—25	Fagernescupen
24—25	«Skånevik-Cup» (*)
24—25	Sunnalsøra: «Driva-cupen» (*)
?	Bergen: Vestlandsmesterskapet (*)
3—4	<i>Sv: Örebro BS (*)</i>

MAI:

2	Moenturneringen
8—9	Fjordane: «Loenfestivalen» (*)
8—9	Skjervøy: «Laksecupen» (*)
8—9	Trondheim: NM-trim (*)
18	Sommerbridgen starter i Oslo
22—23	Molde: Dame- og mixturnering (*)
22—25	Tromsø: NM-finale LAG
27—29	Oslo: NM-finale PAR
29	Oslo: FORBUNDSTINGET
?	Landsdelskamp med Nord-Sverige (*)
2—8	<i>Monte Carlo: «Bermuda Bowl»</i>
9—22	<i>Monte Carlo: Bridgeolympiaden (lag)</i>
15—16	<i>Sv: Sandvikens BK (*)</i>
28—30	<i>München: Phillip Morris Cup</i>
29—30	<i>Sv: Falu BK (*)</i>